LOVOSICKÝ DNEŠEK

ČERVEN 2020

Informační měsíčník města Lovosice • náklad 5 000 ks • do všech domácností ZDARMA • ročník 10 • číslo 6 • 5. červen 2020

75. VÝROČÍ KONCE VÁLKY S OMEZENÍM

Mimořádná opatření přijatá kvůli šíření COVID-19 se smutně dotkla i uctění výročí 75. let od konce II. světové války. I přes omezenou účast však byly věnce k hrobům padlých a obětí s tichou vzpomínkou položeny. Více na straně 2 ***Foto Soňa Pulerová***

SLOVO STAROSTY

Vážení spoluobčané, chtěl bych dnešní úvodník věnovat významnému jubileu, které jako mnoho jiného je letos zastíněno COVIDEM-19. Letos však celý svět slaví 75 let od konce II. světové války. Mnoho lidských osudů bylo zpečetěno, mnoho lidských životů bylo obětováno, abychom zde dnes mohli žít. Bohužel je strašné, že i ve 3. tisíciletí se vedou války, jejichž důvody jsou stále stejné – moc, peníze, víra, území. Memento II. světové války je však tak strašlivé, že veškeré relativizování a přepisování dějin, kterému dnes přihlížíme, by nemělo najít odezvu, neboť znevažuje lidské životy položené za vlastenectví, čest a svobodu. Celá evropská civilizace byla konfrontována s hrůzným násilím, jež si na frontách i v zázemí vyžádalo miliony obětí.

Nejinak tomu bylo v českých zemích. V našem městě se hned první den mobilizace zformovala Stráž obrany státu a řada branců narukovala do 42. pěšího pluku z Terezína. Ovšem události mnichovské zrady a následná nucená kapitulace naší armády poznamenaly další generace. Následovalo hospodářské zmrzačení naší republiky a český národ zažil nejhorší morální újmu snad od roku 1621. V Lovosicích zůstalo během okupace jen asi 600 Čechů, ti, kdo měli možnost, prchli do vnitrozemí.

Represálie německého obyvatelstva se stupňovaly po vypuknutí války. Byly uzavřeny české školy, spálena knihovna, české nápisy nahrazeny německými, byly odnímány živnostenské listy, zabaveny majetky záložny a českých spolků a organizací. Přesto se lovosičtí Češi a němečtí antifašisté nevzdávali. Poslouchali cizí rozhlas, roznášeli ilegální tisk, pomáhali vězňům z Terezína, kteří v Lovosicích pracovali. Naši spoluobčané se také aktivně zapojili do boje proti nacizmu, ať jako letci RAF či v ilegálních partyzánských skupinách. Po šesti letech okupace, dne 8. května kolem 19. hodiny, dorazily do Lovosic tanky mechanizované brigády plukovníka I. S. Vaganova. Posledním mementem války zůstává pro připomenutí deska na budově Mondeléz (Deli), kde byli v den vítězství zabiti lovosičtí občané prchajícími fašisty z obrněného vlaku.

Všichni lidé ať jakýmkoli způsobem bojovali proti fašizmu, nám svým hrdinstvím dokazují, že boj se zlem je nezbytný. A nemusí jít právě o válečný konflikt, ale i o drobnosti v našem životě, nad nimiž jsme si zvykli zavírat oči.

Milan Dian

Aktuality Co se chystá v areálu bývalé olejny? 5

Doprava Historie i současnost vlakové dopravy 6,7

Město Město Lovosice dále podporuje sport 8

Církev Po Romanu Depovi Ladislav Nádvorník 16

www.mestolovosice.cz

Letos uplynulo 75 let od konce druhé světové války

To, že v Rusku stále označují II. světovou válku jako Velká vlastenecká vojna, dokládá i dopis, který přišel na radnici. V celém Rusku (tehdejší SSSR) téměř nenaleznete rodinu, které by se tento celosvětový konflikt nedotkl. Otec, manžel, bratr či syn - všude byl někdo, kdo bojoval, a mnoho těch, kteří se nevrátili. V Sovětském svazu se stejně jako v Anglii formovaly i naše jednotky a skupiny, které významně zasáhly na obou frontách do bojů, a přispěly tak k vítězství. Přikládáme proto korespondenci, která dokazuje, že odkaz ukončení největšího světového konfliktu je pro mnoho lidí stále živý.

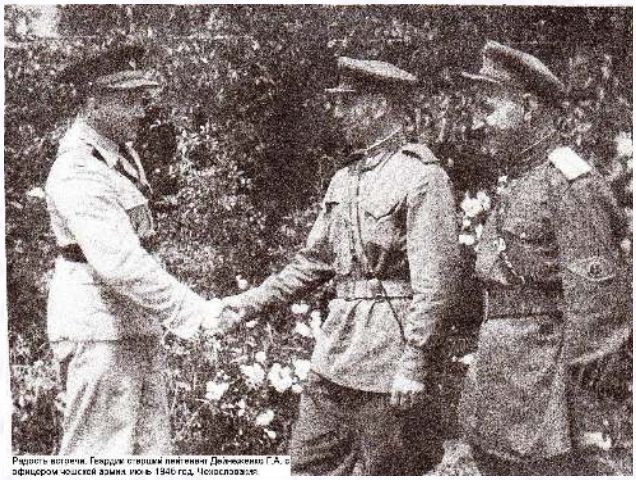

Vážený pane Milane Diane! Píše Vám syna veterána, senior nadporučíka Deynezhenko Grigory Andreyevich - Volodymyr. Bydlím v Brody, ve Lvovské oblasti Ukrajiny. Můj otec byl v letech 1941 až 1945 ve válce. Konec války ho zastihl ve vašem městě, což potvrzuje přiložená pohlednice českých občanů, poručíka Přívratského a dalších. Můj otec je již pryč, v roce 2002 zemřel. Posílám Vám jeho fotku, kterou udělal během své služby ve vašem městě. Velmi rád bych též zjistil osud otcových kamarádů. Děkuji za pozornost. Za odpověď budu rád.

Vážený pane Volodymyre Deynezhenko, Váš dopis přišel zrovna v období oslav 74. výročí konce 2. světové války, což mne osobně velmi potěšilo. V Lovosicích jsme si připomněli tento den položením věnců za všechny padlé u hrobu sovětských vojáků. Setkání se pravidelně zúčastňuje i zástupce ruského konzulátu, tento rok to byl pan Anatoly Orlov, jehož otec se bojů také přímo účastnil. Občané města si uvědomují význam a historický odkaz závěrečných bojů osvobození Rudou armádou. Jsem velmi rád za Váš zájem a za poslané fotografie Vašeho otce, který v oněch dnech bojoval při osvobození v Lovosicích. My jako město bohužel nemáme žádné kontakty na tehdejší bojovníky a ani na jejich rodiny, a proto jsem rád, že jste se ozval a poslal i fotografie. Byli bychom velmi rádi, kdybyste naše město navštívil a mohli jsme společně při dalším výročí zavzpomínat na události tehdejší doby. S úctou Milan Dian

Letos opět přišel list od pana Deynezhenka

Vážený Milane Diane! Upřímně blahopřeji Vám a vašemu krásnému městu k nadcházejícímu svátku Vítězství nad nacismem! Rok 2020 bohužel přinesl na svět hroznou nemoc COVID-19 a nyní na konci války s Hitlerovým Německem nemohu být přítomen oslav, ale doufám, že příští rok budu moci já a moje rodina navštívit vaše krásné město! S pozdravem Váš syn frontmana Volodymyr Deynezhenko.

Vážený pane Deynezhenko,
velmi děkuji za Váš dopis i fotografie. Zároveň však musím vyslovit politování, že právě v tyto významné dny, ve které s pietou na padlé i přeživší vzpomínáme, nemůžeme kvůli COVID-19 patřičně uctít. Doba 75 let je celý lidský život a může se zdát až neskutečná, přesto si uvědomujeme, že lidstvo se příliš nemění a lidské charaktery také ne. Historický odkaz tohoto světového mementa nesmíme nechat zrelativizovat či dopustit přepisování dějin, jak je z mnohého současného dění vidět. Každoročně si tak v máji připomínáme vítězství nad fašizmem a přesto, že je tato doba již velmi vzdálená, uvědomujeme si, že zlo může kdykoli znovu zachvátit naši společnost. My v Lovosicích však nezapomínáme a budeme se těšit, že nás příští rok i s rodinou navštívíte. Velmi si vážíme toho, pokud je host osudově spjat s naším městem.

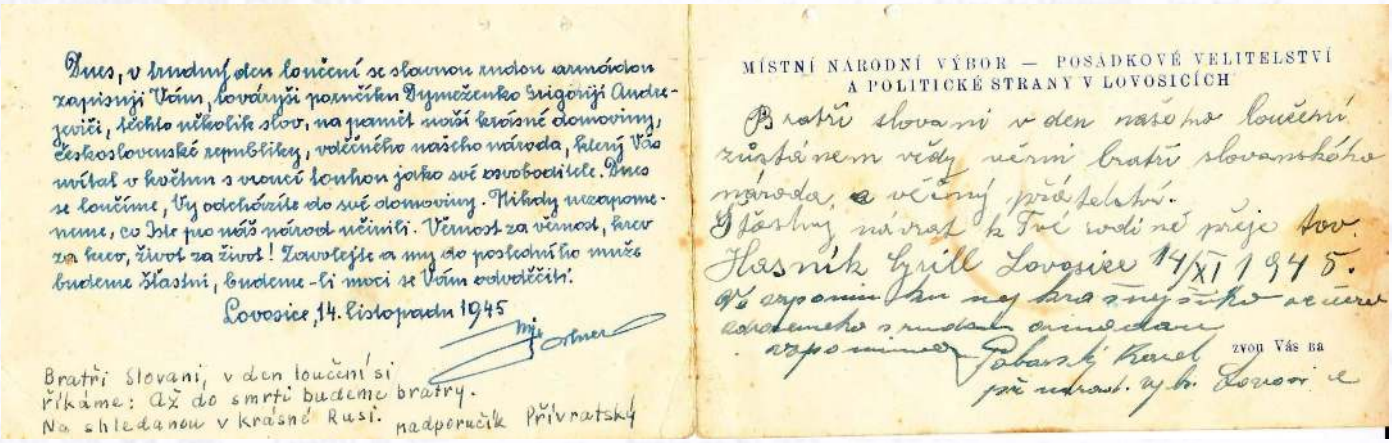

Dnes, v tomto den loučení se slovanou mnou armádou zapisuji Vám, bojovníku poručíku Dynečenko Grigorij Andrejevič, těchto několik slov, na pamět naší krásné domoviny, Československé republiky, válečného našeho národa, který Vás vítal v květnu s vroucí láskou jako své osvoboditele. Dnes se loučíme, Vy odcházíte do své domoviny. Nikdy nezapomeneme, co Jste pro náš národ učinili. Věrnost za věrnost, krev za krev, život za život! Zavolejte a my do posledního muže budeme šťastni, budeme-li moci se Vám odvděčit.

Lovosice, 14. listopadu 1945

Bratři Slované, v den loučení si říkáme: až do smrti budeme bratry. Na shledanou v krásné Rusi.

nadporučík Přívratský

MÍSTNÍ NÁRODNÍ VÝBOR — POSADKOVÉ VELITELSTVÍ A POLITICKÉ STRANY V LOVOSICÍCH

Bratři Slované v den našeho loučení zůstáváme vždy věrní bratři slovanského národa, a věčný přátelství.

Šťastný návrat k Tvé svodné přeje Tov.

Hlasník Cyrill Lovosice 14/XI 1945.

Na vzpomínku na naše krásné setkání zasadeného s mnohou oddaností vzpomínka

Pobarský Karel

zvou Vás na

při udrž. ... Lovosice

Sociální služby města Lovosice

Organizace SSM Lovosice zajistila potravinovou pomoc

Posláním Potravinové banky je boj proti hladu a proti plýtvání potravinami. Potravinové banky získávají zdarma zemědělské přebytky, přebytky produkce potravinářského průmyslu nebo neprodejné, ale poživatelné potraviny, dále také příspěvky shromážděné při veřejných sbírkách potravin v supermarketech, ve školách apod., a bezplatně je poskytují místním organizacím, které je předávají osobám ohroženým chudobou a ve složité životní situaci.
V rámci této spolupráce Sociálních služeb města Lovosice a Potravinové banky v Litoměřicích se uskutečnilo dne 24. dubna předání materiální pomoci pro klienty pečovatelské služby. Balíčky s trvanlivými potravinami obsahovaly mouku, mléko, olej, cukr, těstoviny, rýži, máslo a mnoho dalších surovin. Distribuce osobám v době nouzového stavu proběhla prostřednictvím pečovatelek, které jsou nejčastěji ve styku s potřebnými lidmi, a to tak, že zdarma potraviny rozdávaly. Primárně se dostaly do rukou klientům Domu s pečovatelskou službou v Lovosicích. K akci bylo přistoupeno vzhledem k současné složité situaci, aby klienti byli zaopatřeni zásobami, které by si sami nemohli vytvořit. *Pawel Szymański, ředitel organizace*

Stavební úřad a územní plánování

Památková péče na území ORP Lovosice – květen 2020

Pro letošní rok 2020 je kromě jiného již naplánována oprava několika památkově chráněných objektů, jejichž vlastníci si požádali o finanční příspěvek v rámci vyhlášeného programu Ministerstvem kultury ČR „Podpora obnovy kulturních památek prostřednictvím obcí s rozšířenou působností pro rok 2020“, který je v našem správním území administrován Městským úřadem v Lovosicích. Jedná se konkrétně o plánovanou obnovu kamenné kašny na náměstí v Třebenicích, opravu části hlavního schodiště v interiéru zámku ve Vlastislavi, opravu střechy chalupy čp. 47 v Solanech, opravu fasády chalupy čp. 7 v Chotiměři, obnovu střechy kostela sv. Bartoloměje v Lipě a výměnu oken v části přízemního patra objektu zámku v Lukavci.
Kromě výše uvedených objektů, na které je požádáno o finanční příspěvek, již byly zahájeny práce na dalších významných památkově chráněných objektech jako např. u kostela sv. Vavřince v Libochovicích, kde předmětem již započatých prací je odvlhčení obvodového zdiva a komplexní oprava vnějších omítek s následným zakončením prací fasádním nátěrem a úpravou historické dlažby kolem celého objektu.
Další započatou stavbou v letošním roce je oprava střechy u objektu fary čp. 17 v Libochovicích (viz foto), která je zaměřena na lokální opravu a konzervaci historického krovu, výměnu střešní krytiny z tašek bobrovek a navrácení historických prvků do plochy střechy - tzv. volských ok, jejichž funkcí bylo vždy zajistit přirozené odvětrání a prosvětlení půdního prostoru a které pak hlavně umocňují krásu a malebnost celého objektu.
Situace v souvislosti s pandemií se již dostává pomalu do normálu, a tak věříme, že se postupně stavební činnost nejenom na kulturních památkách, ale i na veškerých ostatních stavbách rozběhne stejně tak intenzívně jako v předcházejících letech. *Robert Paťcha, památková péče MěÚ Lovosice*

Odbor životního prostředí

Stažení kontejnerů v ulicích Lukavecká a Mánesova

Bylo rozhodnuto o stažení kontejnerů v ul. Lukavecká a Mánesova. Důvodem je plnění kontejnerů mixem odpadů od elektra (televize, lednice) přes pneumatiky, stavební odpad, nábytek a nebezpečné odpady, apod. Kontejnery byly kvůli tomuto obsahu odmítány na skládce, posléze musely být Technickými službami města Lovosice přebírány a tříděny. Vše s sebou neslo značné finanční náklady a bylo zcela v rozporu s tím, čemu měly kontejnery sloužit, a to k odkládání biologického odpadu ze zahrádkářských kolonií. Tímto se omlouváme všem, kteří dodržovali obecně závaznou vyhlášku č. 6/2015 a odkládali do kontejnerů pouze biologický odpad. Upozorňujeme, že biologický odpad je vhodné kompostovat, případně je možné jej po celý rok bezplatně odevzdávat ve sběrném dvoře v ul. Terezínská.

Městské včely

Městské včely přežily zimu v plném počtu tak, jak do ní vstupovaly. Všeobecný problém všech včelařů tzv. varoáza, což je napadení včel roztočem Varroa destructor, se projevil i na městských včelách. Včely byly v podletí 2019 přeléčeny kyselinou mravenčí – odpařovače typu Nassenheider. Na podzim poté proběhla předepsaná fumigace léčebným přípravkem Varidol. Léčení bylo úspěšné a včely zbavilo víceméně všech parazitů. V současnosti je tedy na městské včelnici 7 včelstev (úlů) na rámkové míře 2/3 Langstroth. Jarní prohlídky zjistily, že ve včelách se roztoč Varroa destructor vyskytuje zcela minimálně a nebylo třeba provádět natírání plodu (přípravek M1-AR). Včelstva postupně sílí a jsou jim přidávány nástavky pro zajištění rozvojového prostoru. Kromě růstu včelstev je v současnosti též snůškové období, kdy včely vytvářejí medové zásoby. Zvyšování váhy včelstev lze sledovat na https://www.meulovo.cz/mestske%2Dvcely/d-44126/p1=43458.
Zatím se žádné včelstvo nevyrojilo, i když v jednom úlu už byly naraženy matečníky (buňky, ze kterých se vylíhne nová matka, což způsobí vyrojení). Matečníky byly odstraněny a pouze jeden byl využit k vytvoření oddělku, ze kterého do budoucna vyroste nové včelstvo, které poslouží jako záložní tak, aby byl udržován celkový počet 7 včelstev. První letošní medobraní je naplánováno po odkvětu akátů. V případě zájmu exkurze na městských včelách (školy, školky, apod.) kontaktujte odbor životního prostředí.

Rozdávání sáčků na psí exkrementy

V souvislosti s uhrazením poplatku za psa bude majiteli nově vydán balíček 500 ks sáčků na psí exkrementy s potiskem. Majitele psů, kteří již poplatek uhradili a balení sáčků dosud neobdrželi, bude tento vydán zpětně. Jedná se především o platící hned z kraje roku 2020, kdy ještě nebyly psí sáčky naskladněny.
Opatření by mělo snížit množství psích výkalů ve veřejném prostoru a eliminovat stížnosti týkající se nedostatečného doplňování sáčků na stojanech. V souvislosti s výše uvedeným upozorňujeme, že psí sáčky na stojanech budou doplňovány pouze 1 x měsíčně vždy k 1. dni v měsíci. Stojany jsou neustále vystaveny vandalství a krádežím celých ruliček, permanentní doplňování nevedlo k ničemu jinému, než k dalším neefektivně vynakládaným prostředkům. Od nynějška by měl mít každý zodpovědný majitel psa při venčení vždy dostatek sáčků na psí exkrementy a sáček by měl být stejnou samozřejmostí jako třeba obojek nebo vodítko. Upozorňujeme, že sáčky s výkaly je možné odkládat do jakéhokoliv koše na drobný směsný komunální odpad (běžné koše), nikoli pouze s piktogramem psíka.
Vojtěch Hamerník, vedoucí odboru

Odbor ekonomický

Pozor! Splatnost poplatků za odpady a psy končí 30. června

30. června končí splatnost poplatku za komunální odpad za rok 2020. Poplatek činí 250 Kč a hradí jej každá osoba s trvalým pobytem na území města Lovosice a majitelé nemovitostí (bytů, chat apod.), kde nemá nikdo hlášené trvalé bydliště. Poplatek můžete uhradit v hotovosti na pokladně MěÚ v Lovosicích, bankovním převodem na č.ú.: 2034380207/0100 + VS (každý poplatník má svůj vlastní VS, který vám rádi sdělíme osobně nebo telefonicky) nebo poštovní poukázkou na stejné číslo účtu. Přesto však žádáme občany, aby využili platby přes bankovní účet z důvodu snížení kontaktu s ostatními osobami.
Dále žádáme všechny majitele psů starších 3 měsíců o uhrazení poplatku také do 30. června.

THML dokončilo část tepelné sítě a chystá další akce

V květnu 2020 byly firmou ELTE s.r.o. odstraněny poslední nedodělky stavebního díla „Rekonstrukce části tepelné sítě v Lovosicích – 1. etapa“ (viz foto). Byly provedeny terénní úpravy, osetí zasažených ploch travou a výsadba náhradních stromů. Tímto byla ukončena 1. etapa investiční akce, za kterou THML zaplatilo částku 13 mil. Kč. Suma byla hrazena z úvěru, jenž bude THML splácet do srpna roku 2024. THML na tento projekt podalo žádost o finanční podporu u Ministerstva průmyslu a obchodu z Operačního programu Podnikání a inovace pro konkurenceschopnost (OP PIK). Projekt byl vyhodnocen za způsobilý k poskytnutí dotace a byla přiznána dotační podpora ve výši 40 % způsobilých výdajů, což představuje částku cca 5,2 mil. Kč. THML plánuje tyto finance použít na další investiční akce.

Další nejbližší akcí, kterou bude THML v letošním roce realizovat, je připojení vytápění přetlakové sportovní haly na rozvod CZT Lovosice. Tato investiční akce ve výši cca 2 mil. Kč je plánována na měsíce červenec až září. V letošním roce se také mělo realizovat připojení nového obytného domu „Rezidence Zámecká“ na rozvod CZT, avšak investor posunul zahájení výstavby domu až na rok 2021.

Další plánovanou investiční akcí ve výši cca 13 mil. Kč je „Rekonstrukce části tepelné sítě v Lovosicích – 2. etapa“, kterou bude řešena rekonstrukce teplovodní sítě v ulici Sady pionýrů. V květnu tohoto roku bylo THML nuceno řešit opravu rozvodu TUV v této lokalitě, při níž se potvrdilo, že potrubí je již v havarijním stavu. Na základě platného územního rozhodnutí vydaného v návaznosti na podmínky dotací poskytnutých na rekonstrukci komunikací v dotčené oblasti je akci možné zahájit až v roce 2022.

Ve spolupráci s vedením města se připravuje napojení dalších objektů na rozvod CZT Lovosice. Jedná se o tyto objekty:

1) Areál Technických služeb města Lovosice
2) Budova Domu dětí a mládeže ELKO
3) Budova Střední odborné školy technické a zahradnické

Martin Macháček, ředitel THML

LOVOSICKÝ DNEŠEK

Informační měsíčník města Lovosice vydává Centrum kultury Lovoš, 8. května 13, 410 02 Lovosice, IČ: 00830186
Zodpovědný zástupce vydavatele: Ing. Petr Drašnar, Ph.D. Šéfredaktor: Mgr. Romana Dian Soukupová, MBA (rys). Redaktoři: Radim Tuček (tuc), Ing. Eva Hozmanová (hz). Články a inzerci přijímá redakce na e-mailu: sefredaktor@kclovos.cz. Redakce nezodpovídá za obsah inzerce. Nevyžádané příspěvky se nevracejí. Redakce si vyhrazuje právo krátit články. Tisk: Tisk Horák a.s. Povoleno MK ČR pod č. E 11617.

Olejna – brownfield nebo zóna moderního bydlení?

Objekt bývalé olejny je ošklivou šmouhou v centru našeho města. Nebylo tomu ale tak vždy.

Další fotografie současné i historické najdete na dnesek.lovosice.com

Dle návrhu českého inženýra Jana Pernera (jmenuje se po něm vlak - spoj českých drah) nechal kníže Jan Adolf II. Schwarzenberg vystavět v Lovosicích parní mlýn. První parní mlýn začal fungovat v Anglii r. 1814. Lovosický byl naplánován pětipatrový a měl původně stát u Labe. Po tragické smrti Pernera (1815 - 1845) byl projekt upraven a po změnách situován na místě olejny.

Stavba byla realizována Stavovskou akciovou společností roku 1846 a téhož roku v prosinci začal parní mlýn (údajně snad jako první parní mlýn v Čechách) fungovat.

Klasicistní správní budova, zvaná „Bílý dům", byla postavena zároveň s budovou mlýna. Roku 1880 byl jeho pohon modernizován a nutné stavební úpravy provedl lovosický stavitel Carl Seeman, nový komín postavila v témže roce firma Schöberl & Co. z Karlsruhe. Okolní areál vznikl po roce 1895, kdy byla založena Lobositzer Aktiengesellschaft für Erzeugung vegetabilischen Oele, (Lovosická a.s. pro výrobu rostlinných olejů), která budovu mlýna zakoupila a začala západně od ní stavět nové haly.

Zpracovávalo se zde lněné semeno z Argentiny, Litvy, Indie, bavlněné semeno z USA nebo Egypta, slunečnicové semeno z Ukrajiny a Ruska, sója a konopné semeno z Mandžuska, domácí a argentinská řepka a burské oříšky z Číny, Indie a východního pobřeží Afriky. Většina těchto komodit se do Lovosic dopravovala po Labi. Nutno podotknout, že již dávno předtím beze všech jezů

a zdymadel. Lodě byly štíhlé a s malým ponorem, přesto uvezly i 100 tun.

Rozšířením lisoven a zbudováním nové rafinérie v roce 1914 mohla být po válce zvýšena kapacita ke zpracování na 30 000 tun semene ročně, od roku 1923 se zde vyráběla také fermež. Roku 1924 podepsal architekt Paul Brockardt (1882–1941) plány nových budov na západním okraji areálu, určených k výrobě linolea podle patentu Paula Slanskyho, zahájené roku 1928, později však byla licence prodána a.s. Deutsche Linoleum - Werke. Paul Brockardt je zřejmě také autorem budovy laboratoří podél dnešní ulice 5. května.

Později továrnu zakoupila patrně firma Schicht a tak se tzv. „olejna" stala součástí koncernu Unilever. Po druhé světové válce a znárodnění se stala roku 1958 pobočkou podniku Setuza (severo-české tukové závody). V rámci privatizace přešla roku 1992 pod firmu Aniveg.

Poté byl areál několikrát přeprodán (výroba zde skončila v r. 2000) a objekty začaly být demolovány. Z mimořádných průmyslových staveb (které by všude v cizině byly prohlášeny památkou či prakticky využity např. jako originální byty) se tak zachoval, kromě „Bílého domu" a bývalých laboratoří v ulici 8. května, pouze komín. Tato dominanta se svými 49 metry se uchází o post technické památky. Dle metodiky vyvinuté FS ČVUT patří lovosický komín bývalého parního mlýna mezi padesátku nejhodnotnějších zděných továrních komínů v ČR, ze 3100 existujících.

Po vytěžení místa od kovů a dalších zpeněžitelných komodit zůstal pouze brownfield. O odstranění ekologické zátěže vedlo město Lovosice několik jednání jak na zasedání Zastupitelstva Ústeckého kraje, tak s Ministerstvem životního prostředí a Státním fondem životního prostředí. Jednání se rovněž účastnil současný majitel Bruno Beyne.

Sanace areálu byla dokončena ještě před termínem a z areálu bylo nakonec odstraněno bezmála 700 tun odpadů. Sanaci provedlo „Sdružení sanace olejny Lovosice", tedy společnost Purum s.r.o. (jako vedoucí partner) a společnost AQUATEST a.s. Po úspěšné sanaci nebezpečných látek, které sem byly navozeny firmou Wowitra, se v roce 2016 následnými jednáními rozhodovalo o dalším osudu objektů.

Vedení města již několikrát diskutovalo s majitelem panem Brunem Beynem problematiku oblasti a ten představil nápad, který je v souladu s filozofií a představou města. Vznikla studie na výstavbu bytových domů v třech verzích a přeměny místa v kultivovanou plochu s napojením na park Sady pionýrů. V současné době majitel jedná s potencionálními developery. *(rys, foto rys a archiv)*

Vandalismus je obrovským problémem nejen v Lovosicích

O víkendu v půli května došlo k poničení mobiliáře grilovacího místa v ulici Svatopluka Čecha, jednalo se o hřiště na „Vápence". Neznámí vandalové zlikvidovali posezení okolo ohniště, byl poškozen rošt venkovního krbu a vylomili tři nově zasazené stromy.

Vandalismus na veřejných prostorách města je stálým a nekončícím problémem. Podstatou vandalismu je poškozování a ničení veřejného i soukromého majetku, které nepřináší pachateli žádné materiální obohacení, většinou tak koná pro své potěšení. „Tento čin je pro mě zcela nepochopitelný a primitivní. Snažíme se nabídnout občanům našeho města kulturní, sportovní a volnočasové vyžití, ale bohužel se často setkáváme s podobnými případy," uvedl Vladimír Šuma, místostarosta města.

Projevy vandalismu jsou samozřejmě velmi ekonomicky nákladné. Odstraňování škod způsobených vandalismem vyžaduje nemalé úsilí i náklady, které by bylo možné v rámci správy městského majetku vynaložit smysluplněji, pokud by k těmto událostem nedocházelo. Děkujeme všem občanům, kteří nejsou lhostejní k tomuto problému a mají s námi společný zájem na čistotě a upravenosti našeho okolí. *(bm, foto bm)*

První vlak přijel do Lovosic před 170 lety. Z Prahy

Přesně před 170 lety dorazil do Lovosic první vlak. Stalo se tak dne 1. června 1850, kdy byl slavnostně otevřen první úsek Severní státní dráhy z Prahy do Lovosic. Navazující úsek z Lovosic do Ústí nad Labem byl zprovozněn až 1. října 1850. Lovosice se tak staly na krátko koncovou stanicí.

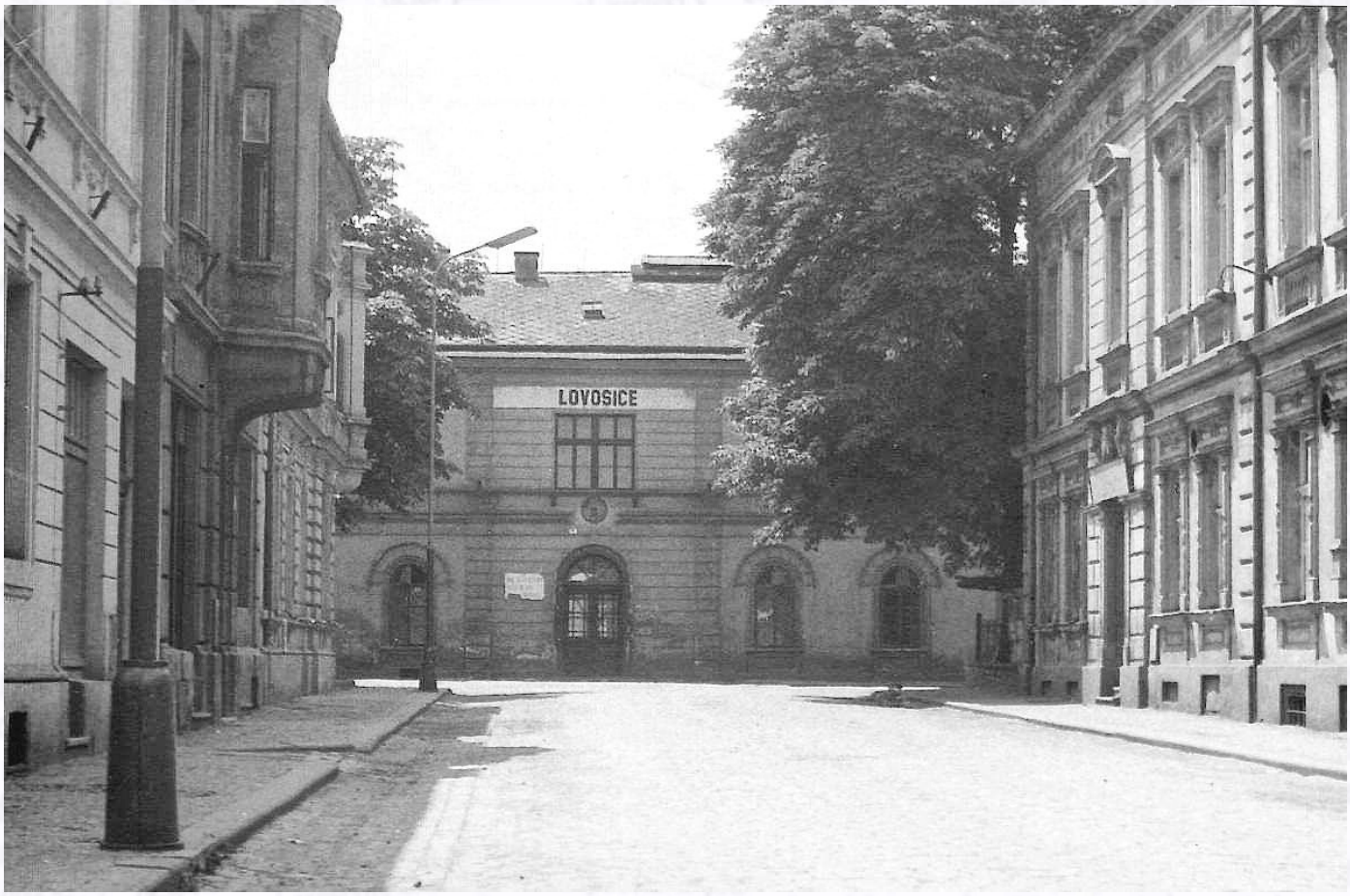

Staré nádraží. Dnes Husova ulice, dříve Štěpánčina. Vpravo je hotel Germania zbouraný v roce 1997, vlevo bývalý hostinec U Birnerů, v současnosti krásně opravený dům v soukromém vlastnictví. Vlevo dole je snímek nového nádraží z roku 1970, dále pak staré nádraží. ***Foto archiv***

Celý úsek pražsko-drážďanské dráhy z Prahy přes Lovosice, Ústí nad Labem, Podmokly (dnešní Děčín) do Drážďan byl uveden do provozu až 6. dubna 1851. Stanice Lovosice se však stala pouze nácestnou stanicí. Železničním uzlem se staly Lovosice až 22. října 1882, kdy byla napojena trať z Libochovic.

Prvním průkopníkem železničního spojení Prahy se Saskem byl německý vědec Dr. Friedrich List, který přišel s několika návrhy tras železnice z Prahy až do Lipska. Jeho návrh dokončil a vyprojektoval až český železniční inženýr Jan Perner, který navrhl dnešní trať z Prahy do Drážďan. Byla to právě varianta podél řek Vltavy a Labe, která zvítězila, kdy museli naši prapradědové bojovat se skalami i řekou, avšak za velmi malé peníze. Stavba byla zahájena v polovině roku 1845 firmami Bratři Kleinové a Vojtěch Lanna. Jako inspektor stavby byl pověřen Alois Negrelli, po kterém se dnes jmenuje legendární 1 111 m dlouhý železniční viadukt v Praze vedoucí z Masarykova nádraží přes Vltavu do Buben. Ve své době patřil k největším železničním stavbám v Evropě.

Původně se měl úsek Praha – Lovosice otevřít již 1. srpna 1849, avšak z důvodu dokončovacích prací na karlínském viaduktu a tunelech u Nelahozevsi se tak nestalo. Zkušební jízda byla provedena na tomto úseku dne 3. května 1850.

Toho slavnostního dne, 1. června 1850, bylo krásné letní počasí. Již od brzkého rána se v Praze scházeli představitelé dráhy, města i vídeňské vlády, důstojníci v uniformách a další. Krátce po šesté hodině ranní se protokolární vlak vydal za doprovodu rakouské hymny z Prahy. V půl desáté dorazil do Lovosic, kde ho přivítal oddíl národní gardy v čele se starostou města. Po slavnostních projevech se delegace odebrala do zahradní restaurace u Labe, kde bylo připraveno občerstvení a hrála dechová hudba. Po páté hodině odpolední se vlak vydal zpět do Prahy.

Budovu nádraží Lovosice navrhl rakouský železniční architekt Anton Jüngling. Ta byla zbourána v roce 1969, aby ustoupila rozšíření stanice. Novou výpravní budovu navrhl architekt Josef Danda. Byla zprovozněna v roce 1972 a slouží dodnes.

V letošním roce plánuje Správa železnic zahájit rekonstrukci nástupišť v železniční stanici Lovosice a zajištění bezbariérového přístupu na tato nástupiště. Součástí stavby bude i prodloužení podchodu na druhou stranu kolejiště do Máchovy ulice.

Lukáš Verner

Z Lovosic do Chotiměře od června opět jezdí vlaky

Na trati Lovosice – Teplice, kterou postavila železniční společnost A. T. E Aussig – Teplitzer Eisenbahn (Ústecko - teplická dráha), byl provoz slavnostně zahájen 16. 12. 1897. (Dle císařské koncese z června 1896 mělo vybudování prvního úseku trvat přesně jeden rok od zadání stavby. Vzhledem k nepřízni počasí se ale nakonec termín zahájení posunul o dva měsíce).

Tato trať byla součástí tzv. Severočeské transverzální dráhy a vedla až do Liberce. Jejím původním účelem měla být doprava uhlí z Mostecké pánve mj. do lovosického cukrovaru a dále přes Českou Lípu a Mimoň do Liberce. Ve své době šlo tak o nejdelší dráhu v českých zemích. Mimo nákladní dopravy ale sloužila i občanům jedoucím do lázní Teplice a na opačnou stranu z Lovosic (díky rychlosti 50 km/h) dokonce jako rychlíkové spojení. Sklony trati dosahující nejvyšší hodnoty 25 promile se později ukázaly pro provoz uhelných vlaků z Teplicka a Bílinska do Liberce jako nepříliš vhodné. Trať dnes označená č. 097 má romantický charakter a můžeme bez rozpaků říci, že je nejkrásnější v Českém středohoří. Stoupání skrze skalní masivy a rozhledy na údolí a kopce jsou vskutku úchvatné. Je zde řada mostů, zářezů, náspů a mezi Úpořinami a Hradištěm navíc 233,7 metru dlouhý tunel. Nejnižší stanice jsou ve výšce 155 m nad mořem Lovosice a vrcholová stanice Radejčín je už 365 metrů nad mořem. Během pár kilometrů musí vlak vystoupat o neuvěřitelných 210 výškových metrů. Bez potíží tak 115 let vedla trať sesuvným územím středohoří.

K masivnímu svahovému sesuvu, který část dráhy poškodil, došlo 7. 6. 2013. Existuje několik verzí vzniku zásadního narušení stability území, ale ty asi nemá cenu komentovat. Důležitější je, že trať, která si získala srdce výletníků, romantiků i mašinfírů, se po 7 letech opět probouzí k životu. **Od 6. 6. 2020 do 1. 11. 2020 bude jezdit víkendová turistická linka T4 Lovosice – Chotiměř dopravce AŽD, respektive půjde o kombinaci linek U10 a T4 Litoměřice horní nádraží – Lovosice - Chotiměř.** Každý víkend a svátek bude jezdit 7 párů vlaků od cca 7 hodin ráno až do 21 hodin. Nasazeny budou modernizované motorové jednotky Regio Sprinter, které cestující znají ze Švestkové dráhy. Ve vlacích bude také prodej drobného občerstvení.

„Jsem přesvědčen, že to bude alespoň malý příspěvek našim turistům pro nadcházející sezonu. Očekáváme, že vzhledem k omezené možnosti cestování do zahraničí bude linka pro naše turisty atraktivní. Moc děkuji Ústeckému kraji a Správě železnic, že nápad uchopily a dotáhly do konce. Bez jejich práce by zůstalo vše pouze na papíře," sdělil Zdeněk Chrdle, generální ředitel AŽD. Náhradní autobusová doprava v úseku Lovosice – Radejčín a zpět (zřízená po sesuvu v r. 2013) zůstane zachována beze změn.

Počítá se ale i se zprovozněním celé 36 km dlouhé trati do Řetenic u Teplic. Správa železnic opraví poškozený úsek u Dobkoviček. Náklady se odhadují na 463 mil. Kč. V daném 200m úseku bude vybudován nový železniční most. Zkrátka Severočeská transverzálka opět nabírá dech a bude nesporně lákadlem pro všechny romantické duše.

(rys, Lukáš Verner, foto archiv)

Historické snímky „teplického" nádraží v Lovosicích

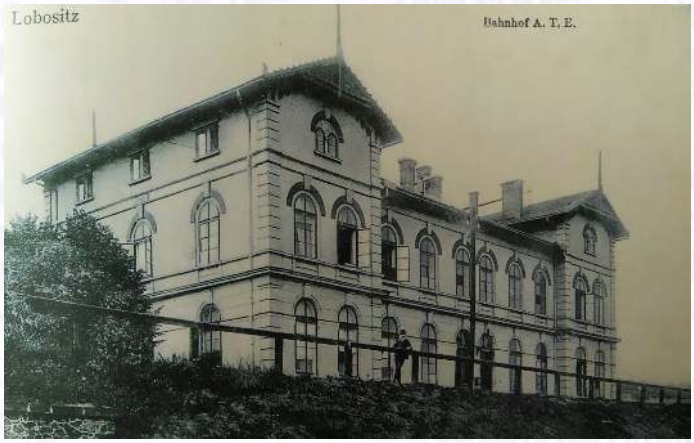

Správa železnic začala s opravami poškozené trati

Správa železnic odstartovala opravné práce na traťovém úseku z Lovosic do Chotiměře. Provoz zde byl přerušen po sesuvu drážního tělesa v navazujícím úseku z Chotiměře do Radejčína. Náhradní přepravu cestujících mezi Lovosicemi a Radejčínem zajišťují od té doby autobusy. Správa železnic rozhodla o opravě poté, co Centrální komise Ministerstva dopravy schválila záměr projektu na rekonstrukci poškozené trati mezi Chotiměří a Radejčínem. Práce vyjdou na 10,7 milionu korun, vlaky se na opravený úsek vrátí v letošní letní sezoně. V současné době je na trati z Řetenic do Lovosic v provozu úsek do Radejčína, který měří 22 km. V Radejčíně přestupují cestující na náhradní autobusovou dopravu do Lovosic. Důvodem je skalní sesuv mezi Radejčínem a Chotiměří, k němuž došlo v roce 2013.

Opravou nyní projde 9 km trati mezi Lovosicemi a Chotiměří, práce budou mimo jiné zahrnovat sanaci skal a částečné úpravy železničních přejezdů. Na zastávce Oparno se opraví přístřešek, ve stanici Chotiměř dojde k obnově nástupišť a přístupové cesty k vlakům kolem výpravní budovy. Dále Správa železnic provede výřez vegetace a výměnu některých pražců. Vlaky se na úsek, který prochází známým turistickým cílem – Opárenským údolím, opět vrátí 6. června. Do konce září zde budou o víkendech a svátcích jezdit vlaky dopravce AŽD Praha. Provoz budou zajišťovat na trase Litoměřice horní nádraží – Chotiměř. Už v únoru schválila Centrální komise Ministerstva dopravy záměr projektu na rekonstrukci poškozeného úseku, na kterém vznikne nový železniční most. Vyhlášení výběrového řízení na realizaci stavby plánuje Správa železnic v roce 2022.

Mimo tuto investici čekají trať také opravné práce na zbylých úsecích. Půjde například o sanace přilehlých skalních masivů, vyčištění propustků a štěrkového lože, výměnu pražců a části kolejnic a celkové zlepšení stavu trati. Navíc se zlepší zabezpečení stávajících přejezdů.

• • • Město Lovosice stále podporuje sport • • •

Lovosice měly vždy pestrou a širokou sportovní základnu. Tomu přispívají kluby, které se zaobírají tréninkem mládeže, ale stejně tak i ty pro dospělé, které nabízejí kvalitní volnočasovou aktivitu a udržují své členy v kondici. Sdruženy jsou pod Asociací sportovních klubů ASK. Na krátkou charakteristiku jsme se zeptali tajemnice ASK Hany Landové.

„ASK sdružuje v Lovosicích 19 sportovních klubů. Mezi ty s největší členskou základnou patří: házená, fotbal, florbal, kickbox. Velkým problémem z hlediska vedení sportovních klubů je nedostatek kvalifikovaných trenérů dětí a mládeže. Cílem ASK je rozšíření stávající základny trenérů a zvyšování jejich kvalifikace. S tím však souvisí i zajišťování dostatku finančních prostředků na odpovídající finanční odměny. Problémy vyplývají především z toho, že děti jsou specifická kategorie a trenéři často z řad hráčů či rodičů – bez potřebné licence a pedagogických znalostí. Pak bývá problém v přístupu rodičů. Někteří mají dítě jako nástroj plnění vlastních snů, což vytváří velký tlak na dítě a stres. V neposlední řadě je komplikací i naopak přílišné rozmazlování, absence na tréninku. Průzkum ČUS a 94 % klubů a TJ tvrdí, že jim chybí dostatek peněz na trenéry pro děti a mládež. Členové ASK se účastní soutěží organizovaných ČUS, sportovními svazy, školních soutěží, soutěží v rámci přeshraniční spolupráce, probíhá i spolupráce se školami a školkami," prozradila Hana Landová.

Vedle kvalitních trenérů a dobrého náboru jsou pochopitelně velmi důležité sportoviště a haly, které spravuje město v rámci Technických služeb města Lovosice. „Jako každý rok i letos město dotuje sportovní kluby a v rámci svého volebního programu podporuje jejich kvalitní fungování a pochopitelně opravy sportovišť," sdělil místostarosta Vladimír Šuma.

Největší chystanou akcí v tomto směru bude přebudování ubytovny u zimního stadionu. Dostatek ubytovacích kapacit je důležitý jak pro možné ubytování sportovců při pořádání her (loňské mistrovství světa atletických veteránů, 35. ročník Zlaté brusle, trénink Dynama Moskva či zahájení Strabag Rail extraligy v házené apod.), tak i pro ubytování návštěvníků, toužících užít několik dní v našem městě. Hotový je ideový koncept a nyní se dokončuje projekt. S rekonstrukcí samotnou by se mělo začít v tomto roce, aby přespříští rok již mohl nový sport hotel účelně sloužit.

„Pro podporu turismu a efektivní využití sportovišť je nezbytná zevrubná rekonstrukce chátrající ubytovny na příjemné ubytování hotelového typu," uvedl starosta Milan Dian. „Návštěvníci ať z řad sportovců či turistů tak budou mít více možností se u nás zdržet. Ubytovna nebyla jako mnoho ostatního sportovního areálu rekonstruována od povodní 2002 a je smutné, že neexistoval ani žádný fond oprav, aby bylo možné průběžně zařízení opravovat a vylepšovat," doplnil starosta. Město spravuje majetek v řádu miliard a je více než nutné, aby o něj jako řádný hospodář pečovalo a mohl pak být optimálně využíván. *(rys)*

ASK Lovosice a sezona

Tak jako ostatní oblasti zasáhla pandemie i naše sportovní oddíly. Některé soutěže byly pozastaveny, některé zrušeny. Ztratili jsme tak hlavní předmět zájmu našich sponzorů. Čas ukáže, do jaké míry naše stávající i potenciální sponzory krize zasáhne a jak budou solidární. Proto jsme rádi a vážíme si toho, že zastupitelé města Lovosice na svém posledním jednání schválili dotaci na činnost spolku ve výši, na které jsme se domluvili. Sportovní oddíly tak mají v této těžké době alespoň nějakou jistotu.

Město Lovosice zvolilo vzhledem k stále rostoucímu počtu případů COVID-19 v našem okrese opatrnější přístup v rozvolňování opatření, než jaký nastavila vláda ČR. Vnitřní sportoviště se otevřela v pondělí 18. 5. a to s maximálním obsazením 20 sportovců + nezbytný realizační tým. Rozhodnutí města respektujeme a jsme rádi, že v takto proměnlivém počasí můžeme s krytými sportovišti počítat. Musíme dohnat „ztracený čas" a pokračovat v rozvoji naší činnosti. Věříme, že zahájením tréninků a dalších aktivit významně přispějeme k návratu občanů Lovosic a okolí do „normálního" způsobu života a ke zmírnění dopadů pandemie. Co se týká plánovaných akcí, je těžké nyní říci, které akce proběhnou a které ne. V podstatě stále čekáme na vývoj rozvolňování v našem městě. Z nejbližších akcí můžeme zmínit projekt „Spolu na startu!", iniciovaný Českým atletickým svazem, kterého se účastní náš oddíl atletiky.

Svaz si klade za cíl nastartovat prvního června závodní proces v celé české atletické rodině a být „Spolu na startu" letošní závodní sezony. Ve stejnou chvíli se na atletických stadionech odehrají atletické závody určené pro děti a mládež různých věkových kategorií a v různých disciplínách napříč celou Českou republikou.

Oddíl atletiky uspořádal 1. června 2020 v odpoledních hodinách klubové závody pro děti a mládež. Nikdo z příchozích nebyl odmítnut. Cílem iniciativy Českého atletického svazu je být spolu na startu letošní závodní sezony. Do akce je zapojeno 12 atletických klubů Ústeckého kraje, v celé republice se tento den otevře na 100 atletických stadionů. Podrobné informace naleznete na https://www.atletika.cz/aktuality/spolu-na-startu/

Hana Landová, tajemnice ASK

Centrální školní jídelna dostala moderní multifunkční kotel

Pracovnicím z Centrální školní jídelny v Lovosicích přibyl minulý měsíc nový pomocník. Nejedná se ovšem o fyzickou osobu, ale o moderní multifunkční kotel/pánev. V hromadném stravování tak jako v jiných resortech jde pokrok stále kupředu, a tak je nutné průběžné modernizování zařízení. Kdo si někdy zkusil vařit pro větší počet osob třeba na táboře (starší ročníky na vojně), ví, že oloupat padesát kilo brambor, naklepat sto řízků a uvařit hektolitry polévky není lehká práce. V roce 2016 proto pořídila jídelna další konvektomat (zařízení kombinující vlastnosti horkovzdušné a parní trouby). Je vhodný pro mnoho způsobů tepelné úpravy jídel, včetně pečení, smažení, grilování, vaření v páře, nebo blanšírování, a to v krátkém čase, takže zachovává vyšší nutriční hodnoty připravovaných jídel a zachovává vyšší množství vitamínů v porovnání s běžnými způsoby tepelné úpravy. Což je velmi vhodné pro dětské strávníky. Osvědčil se i pro nízkoteplotní režim přípravy masa (pojmenovaný někdy noční pečení).

Letos byl pořízen přístoj Cucimax. Stroj se ovládá digitálním panelem, a proto všechny pracovnice byly záhy proškoleny. Prakticky si za dohledu školitele mohly vyzkoušet přípravu bramborové polévky, masové směsi se zeleninou a dušeného zelí.

„Každý takový stroj je velikou pomocí a šetří síly a zdraví pracovnic," sdělila ředitelka CŠJ Jana Dreieckerová. „Ještě bychom potřebovaly novou multifunkční pánev. Některé stroje, s nimiž pracujeme, jsou staré více jak 50 let. Je obdivuhodné, že doposud fungují, ale jisté osvěžení v tomto směru by bylo vhodné," zamýšlí se nad problematikou paní ředitelka. *(rys, foto rys)*

Dům Panny Marie Pomocné je od 15. května v provozu

Farní charita Lovosice v roce 2013 začala provozovat novou sociální službu – azylový dům pro ženy a matky s dětmi. Protože jsme si uvědomovali, že komerčně pronajatá nemovitost, kde byla služba poskytována, je dispozičně dlouhodobě nevyhovující a s výší komerčního nájmu velice drahá, tak jsme začali tuto situaci řešit.

Při jednání s katolickou nadací Renovabis v německém Mnichově byl přislíben projekt na podporu koupě nemovitosti. V létě 2016 jsme po obdržení finančních prostředků z Renovabis koupili od města Lovosice nemovitost na adrese Karla Maličkého 418/2, bývalou „hudebku".

Na podzim 2016 jsme podávali žádost do IROP na kompletní rekonstrukci celého domu. Naše žádost byla podpořena a probíhaly přípravné práce ohledně projektových dokumentací a všech potřebných povolení, vyjednávání o předfinancování úvěrem. V roce 2018 jsme začali podle zákona soutěžit dodavatele stavby. Výběrové řízení jsme opakovali 3x, protože první dvě jsme z důvodu vysoké ceny předložené nabídky zrušili. Na konci roku 2018, při třetím výběrovém řízení jsme konečně obdrželi čtyři konkurenční nabídky s přijatelnými cenami, ze kterých bylo možné vybrat dodavatele stavby. Výběrové řízení vyhrála firma Gerhard Horejsek s.r.o.

Celý rok od ledna do prosince 2019 probíhala kompletní rekonstrukce. Naším záměrem od prvopočátku bylo dům zachránit a provést rekonstrukci s citem tak, abychom co nejvíce zachovali a podpořili původní energii domu, který je přibližně 110 let starý.

Na konci roku 2019, když se rekonstrukce blížila ke konci, jsme vyhlásili nové výběrové řízení a to na dodavatele vybavení. Dům se do poloviny dubna 2020 vybavoval. V měsíci květnu probíhala kolaudace a 12. 5. 2020 jsme úspěšně zkolaudovali. Na nic jsme nečekali a 15. 5. 2020 jsme celou pobytovou sociální službu azylového bydlení přestěhovali se všemi klientkami a jejich dětmi.

V novém domě vzniklo 8 ubytovacích jednotek se sociálním zařízením, centrální kuchyň, herna pro děti, velkorysé skladovací prostory, pracovníci mají konečně své kanceláře, a dokonce máme i malý dvorek s novým altánem na venkovní posezení.

Alena Maternová

Grilovací
sezóna
u Kašpara
Každý pátek a sobotu
DOMÁCÍ
LIMONÁDY
LETNÍ TERASA
TEREZÍNSKÁ 150/21 LOVOSICE
WWW. UKASPARA. COM
REZERVACE: 416 53 34 06

Vybrané zásahy Městské policie Lovosice (období od 16. 4. do 15. 5. 2020)

Spolupráce s Policií ČR
15. 4. v 14:40 hodin jsme na základě žádosti Policie ČR poskytli asistenci při zákroku na nádraží ČD žst. Lovosice.

Nebezpečné vyhrožování
15. 4. v 10:00 hodin jsme řešili na služebně oznámení o opakovaném nebezpečném vyhrožování.

Ukládání odpadu mimo vyhrazená místa
17. 4. v 17:00 hodin bylo kamerami městského dohlížecího systému zjištěno a vyslanou hlídkou na místě v ulici Zámecká potvrzeno ukládání odpadu mimo vyhrazená místa, včetně osoby ze Žalan podezřelé z protiprávního jednání.

Spolupráce s Policií ČR
18. 4. v 00:40 hodin jsme získali informaci o pohybu vozidla s řidičem podezřelým z užití omamných a psychotropních látek. Vozidlo jsme v 1:00 hodin zastavili a předali k dalšímu řízení Policii ČR.

Narušení veřejného pořádku
20. 4. jsme v 00:15 hodin řešili uložením pokuty rušení veřejného pořádku na nádraží ČD žst. Lovosice.

Poskytnutí pomoci
25. 4. v 8:10 hodin jsme poskytovali pomoc starší osobě, která z důvodu dočasné zdravotní indispozice ztratila orientaci.

Spolupráce s Policií ČR
27. 4. v 22:10 hodin jsme na základě žádosti Policie ČR poskytli asistenci při rušení nočního klidu skupinou osob v ulici U Nadjezdu.

Rušení nočního klidu
27. 4. v 22:50 hodin jsme řešili rušení nočního klidu v ulici Krátká.

Spolupráce s Policií ČR
30. 4. jsme v rámci spolupráce s Policií ČR na žádost Dopravního inspektorátu Litoměřice poskytovali záznam z kamer městského dohlížecího systému.

Usměrňování provozu u dopravní nehody
4. 5. od 11:15 do 12:50 hodin jsme usměrňovali provoz z důvodu dopravní nehody v ulici Terezínská.

Předání odchyceného hada
4. 5. v 18:55 hodin jsme převzali hada odchyceného v ulici Vodní a předali ho kvalifikované osobě.

Nepoužití ochranných prostředků
5. 5. v 8:20 hodin jsme v ulici Osvoboditelů řešili z důvodu neuposlechnutí opakovaných výzev nepoužití ochranných prostředků v rámci vyhlášených mimořádných opatření v souvislosti s COVID-19.

Řízení motorového vozidla v době uloženého zákazu
10. 5. v 00:50 hodin jsme kamerami městského dohlížecího systému zjistili vozidlo zaparkované přímo před halou ČD žst. Lovosice. Hlídka na místě při kontrole řidiče z Litoměřic zjistila, že má uložen zákaz řízení motorových vozidel, dále řidič odmítl dechovou zkoušku na přítomnost alkoholu a vozidlo již nemělo platnou technickou prohlídku. Pro podezření z trestného činu byl případ předán Policii ČR.

Spolupráce s Policií ČR
10. 5. jsme v rámci spolupráce s Policií ČR na žádost Obvodního oddělení Lovosice poskytovali záznam z kamer městského dohlížecího systému.

Usměrňování provozu u dopravní nehody
11. 5. od 7:50 do 10:45 hodin jsme usměrňovali provoz z důvodu dopravní nehody v ulici Terezínská.

Pád stromu
11. 5. v 17:30 hodin v ulici Prokopa Holého jsme provedli řízený pád stromu, který se uvolnil díky silnému větru, a tak hrozilo poškození zde zaparkovaných automobilů.

Spolupráce s Policií ČR
12. 5. v 15:10 hodin jsme v rámci spolupráce s Policií ČR na žádost Obvodního oddělení Lovosice prováděli usměrňování provozu při uzavření komunikace v ulici Osvoboditelů.

Předání sovy
13. 5. v 15:12 hodin jsme v ulici Sady pionýrů na základě oznámení zajistili mládě sovy. Sova byla následně předána kvalifikované osobě ze záchranné stanice Falco.

Jaroslav Janovský, ředitel Městské policie Lovosice

Vybrané zásahy jednotky požární ochrany HZS Ústeckého kraje PS Lovosice na území ORP Lovosice (od 25. 04. do 20. 05.)

Dne 25. 04. v 11:34 byla jednotka HZS ze stanice Lovosice povolána na požár skládky SONO Želechovice. Společně s nimi byly na místo současně vyslány jednotky PO z okolních obcí jako například SDHO Čížkovice, SDHO Třebenice, SDHO Brozany n. O., SDHO Klapý, SDHO Terezín. Vzhledem k rozsáhlosti požáru, potřeby speciální techniky a časové náročnosti byly na místo postupně povolávány jednotky PO jak z okresu Litoměřice, tak z Ústeckého kraje. Na zásahu se celkem podílelo 34 jednotek, včetně Záchranného útvaru HZS ČR Hlučín a Jihlava. V prvních dnech probíhalo i měření znečištění ovzduší speciálním automobilem z centrální stanice Ústí nad Labem. Naměřené hodnoty v okolních obcích, díky příznivým povětrnostním vlivům, nepřesáhly stanovené mezní koncentrace. Požár se podařilo zlikvidovat a místo události předat provozovateli až 30. 4.

Dne 29. 04. v 15:10 vyjela jednotka HZS stanice Litoměřice a SDHO Třebenice k transportu zraněné ženy ze špatně přístupného terénu v okolí hradu Košťálov. Hasiči po příjezdu na místo zjistili, že žena má zlomenou dolní končetinu. Pro zajištění neprochladnutí byla ženě poskytnuta termofólie. Hasiči zlomenou nohu zafixovali dlahou a zraněnou osobu transportovali na nosítkách do sanitního vozidla, kde byla předána k dalšímu ošetření.

Dne 02. 05. v 16:37 byla jednotka HZS Lovosice povolána k otevření bytu pro Policii ČR v Lovosicích. Po příjezdu na místo události a následném průzkumu bylo zjištěno, že byt má dveře s bezpečnostním kováním, ale zároveň bylo otevřeno ventilační okno. Hasiči toto okno otevřeli a vnikli do bytu a vstupní dveře pro policii otevřeli zevnitř. Při prohlídce bytu byla nalezena zemřelá osoba důchodového věku.

Dne 08. 05. ve 20:07 byla jednotka HZS Lovosice povolána na pomoc ZZS pro snesení těžké zraněné osoby do vozidla ZZS v Lovosicích. Po příjezdu na místo zásahu a následném průzkumu bylo zjištěno, že se jedná o ženu, která si zlomila nohu a před naším příjezdem byla již ošetřena ZZS a umístěna v nosítkách. Jednotka provedla snesení zraněné ženy po schodech ze 3. NP do vozidla ZZS.

Dne 11. 05. v 07:07 byla povolána jednotka ze stanice Lovosice k dopravní nehodě u Třebívlic. Po příjezdu na místo události a následném průzkumu bylo zjištěno, že se jedná o nehodu jednoho osobního automobilu, které bylo na střeše. Ve vozidle cestovala pouze řidička, která nebyla zraněna a byla mimo vozidlo již před naším příjezdem. Jednotka provedla zajištění a označení místa nehody, provedla odpojení akumulátoru a po příjezdu ZZS předala řidičku do péče ZZS. Do příjezdu hlídky Policie ČR řídili hasiči dopravu.

Dne 11. 05. ve 13:10 vyjeli hasiči ze stanice Lovosice a následně Litoměřice k požáru traktoru na silnici č. 247 u Siřejovic. Po příjezdu na místo události byl požár již v 3. fázi. Byly použity dva vysokotlaké proudy s příměsí smáčedla. Jako posilová jednotka dorazila PS Litoměřice a s CAS 30 doplňovala vodu. Komunikace byla po dobu zásahu uzavřena v obou směrech hlídkou Policie ČR. Při prasknutí kardanu byl kusem materiálu zraněn řidič traktoru, kterého odvezla ZZS do nemocnice. Na místě přistál vrtulník letecké ZS, který po dohodě s osádkou sanitního vozu odletěl zpět prázdný.

Dne 12. 05. v 08:30 byla JPO Lovosice vyslána k odstranění stromu přes silnici 23754 u osady Děkovka. Na místě bylo zjištěno, že se jedná o větev spadlou z vzrostlého stromu. Jednotka větev rozřezala a odstranila z komunikace na okraj přilehlého lesního porostu a tím zajistila plnou průjezdnost komunikace.

Dne 13. 05. v 18:37 vyjeli hasiči ze stanice HZS Lovosice a SDHO Brozany n. O. k požáru dřeva v obývacím pokoji rodinného domu v obci Chotěšov. Před příjezdem hasičů provedli občané uhašení dřeva hasicím práškovým přístrojem a vodou a odvětrání prostor. Hasiči provedli vynesení ohořelého dřeva, prohlídku zasažené místnosti a podkroví.

Dne 17. 05. ve 21:57 vyjely lovosická jednotka a SDHO Prackovice n. L. k požáru v katastru obce Prackovice n. L. První na místě zasahovala jednotka SDH Prackovice jedním proudem C. Jednalo se o požár suché trávy o rozměru asi 25 x 5 metrů.

Dne 18. 05. v 18:21 byla jednotka společně s SDHO Klapý povolána k požáru suchého stromu pod hradem Hazmburk. Požár byl mimo dosah hasičské techniky, proto bylo vytvořeno jednoduché vedení od CAS 24. Strom hořel zhruba ve 3 metrech a vzhledem k tomu, že byl dutý a suchý, rozhodl velitel zásahu po konzultaci s vlastníkem o jeho pokácení. Pokácený strom byl dohašen na zemi.

Dne 19. 05. v 14:50 byla jednotka povolána k požáru biodpadu a hnoje v obci Siřejovice. Po příjezdu na místo události bylo zjištěno, že se jedná o požár hromady staré slámy a hnoje o rozloze 2x3 metry. Jednotka zahájila hašení jedním proudem vysokotlaku a rozhrabávala zasažené místo.

Lukáš Balaštík, velitel stanice Lovosice

JUDr. Ilona Beránková, advokátka

nabízí sepis smluv o převodu nemovitostí (kupních a darovacích smluv s nebo bez zřízení věcného břemene užívání) včetně vyřízení vkladu práva do katastru nemovitostí.

S ohledem na epidemiologická opatření je možné uzavření smlouvy včetně ověření podpisu realizovat v advokátní kanceláři nebo v případě potřeby i v místě Vašeho bydliště.

Objednat se můžete telefonicky nebo na níže uvedeném e-mailu.

728 255 584

berankova@ak-beranek.cz

www.ak-beranek.cz

Osvoboditelů 1228/30, 410 02 Lovosice

Centrální sklad nábytku pro Möbelix, KIKA a XXXLutz obsadil v P3 Lovosice 25 000 m^2

Průmyslový park v Lovosicích vítá nového nájemce. Přesně 25 000 m^2 začala od května využívat společnost XLMX obchodní s.r.o., pod kterou spadají známé nábytkářské domy KIKA, Möbelix a XXXLutz. Hala v P3 Lovosice bude sloužit jako centrální sklad nábytku a bytových doplňků pro prodejny v České republice i na dalších evropských trzích.

Nový pronájem v Lovosicích navazuje na úspěšnou spolupráci P3 a XLMX obchodní s.r.o. v parcích P3 Olomouc a také ve slovenském parku P3 Senec, kam společnost umístila své další distribuční sklady. Nábytkářský gigant své aktivity v P3 Lovosice podle plánu zahájil v květnu.

„Se společností P3 spolupracujeme i v dalších průmyslových parcích, a proto jsme se na ni s důvěrou obrátili při hledání vhodné lokace pro náš centrální sklad. Možnost zahájit provoz ihned po podpisu smlouvy byla velké plus, ale pro distribuční sklad je důležitá hlavně dostupnost dálniční sítě, kterou park P3 Lovosice s přehledem splňuje," říkají Jiří Šulc a Walter Müller, jednatelé společnosti XLMX obchodní s.r.o.

„XLMX bude prostory využívat jako standardní distribuční sklad, proto nebylo zapotřebí provádět žádné zásadní stavební úpravy, a XLMX tak může začít halu využívat hned," potvrzuje Ondřej Titz, Development manager ve společnosti P3 Logistic Parks.

Vedle možnosti okamžitého zahájení provozu podpořily volbu P3 Lovosice i další výhody: „Klíčové pro rozhodnutí bylo, že se jednalo o již existující halu v požadované velikosti, která nabízí jak vysoký technický standard budovy vhodný pro distribuční centrum, tak i možnost expanze," uvádí Vít Zdráhal, associate v týmu pronájmu průmyslových prostor společnosti Cushman & Wakefield, která pomáhala transakci realizovat.

P3 LOGISTIC PARKS

P3 je dlouhodobý vlastník a developer evropských průmyslových nemovitostí s celkovou pronajímatelnou plochou přes 4,3 milionu m^2 a rozsáhlou půdní bankou určenou pro další výstavbu. P3 už více než dvacet let investuje a působí ve 12 evropských zemích. Společnost má sídlo v Praze a zaměstnává přes 160 lidí napříč 10 pobočkami v klíčových evropských městech, kde nabízí služby pro správu půdy, výstavbu i následnou péči o klienty. Vlastníkem P3 je fond GIC.

Sousedem XLMX obchodní s.r.o. v lovosickém průmyslovém parku bude logistická společnost FM Logistics, která si zde už na konci roku 2017 pronajala první metry a dnes už naplno využívá plochu 30 000 m^2. Pro potenciální expanzi obou nájemců nebo nové zájemce je v největší hale parku stále dostupných 35 000 m^2, a dalších 28 000 m^2 lze postavit na míru.

REVAJ

Odborníci na dlažby, obklady, koupelny a rekonstrukce

604 859 130

www.revaj.cz

Lidická 12, Litoměřice

dumrealit.cz REALITNÍ KANCELÁŘ

777 559 677

Váš makléř

Zlatica Kožáková
(10 let praxe)

Zprostředkuji:

- prodej a pronájem nemovitosti
- kompletní právní servis
- zajištění financování
- vyklizení nemovitosti
- stanovení tržní ceny pro dědické řízení

Terezínská 205, Lovosice 410 02
Tel.: 777 559 677 | email: z.kozakova@dumrealit.cz
www.dumrealit.cz/z-kozakova

Žáci základní umělecké školy nezahálí ani doma

Od 11. května se částečně obnovila výuka v ZUŠ. U některých oborů a studijních zaměření jsme však z prostorových důvodů nemohli zajistit nařízená hygienická opatření, a proto u nich i nadále probíhá výuka na dálku. Pro žáky těchto oborů zajišťují učitelé individuální konzultace. Ani doma však naši žáci nezahálí: výtvarné práce pravidelně prezentujeme na facebooku školy, dramaťák a hudebníci nahrávají záznamy a točí videa – odkaz na jejich práce najdete na webu a facebooku školy. **Vaše ZUŠka**

Život v Domě dětí a mládeže Elko

11. března se na základě rozhodnutí Bezpečnostní rady státu zrušily veškeré zájmové kroužky a akce DDM včetně divadelních přehlídek, sportovních soutěží a dalších otevřených akcí. 11. května byla v souladu s usnesením vlády č. 491 ze dne 30. 4. znovu umožněna osobní účast žáků ve střediscích volného času.

Po tuto dobu DDM Elko nezahálelo. Zapojili jsme se do šití roušek. Pro lovosické občany jsme jich ušili více než 2 500 ks. Byly průběžně doplňovány do farmářského obchůdku Pod radnicí v Lovosicích. Jen díky ochotě paní Vintrichové umístit roušky v této prodejně měli občané Lovosic možnost mít je kde vyzvednout. Více než 500 dalších jsme ušili pro Městskou nemocnici v Litoměřicích.

Na děti jsme ale určitě nezapomněli. Prostřednictvím Facebooku jsme každý den nabízeli činnosti jak manuální (skládanky z papíru, malování, práce s vlnou, velikonoční dekorace, nápady k výrobě dárků ke Dni matek), tak náměty k pohybovým aktivitám v prostředí domova.

Přizpůsobit jsme museli i konání velkých akcí. Vyhlásili jsme pro děti výtvarnou soutěž „O nejhezčí velikonoční obrázek". Děti nám své výtvory nosily do Elka nebo posílaly na Facebook. Nejhezčí práce jsme vyhodnotili. Ceny jsou připravené, ozveme se.

Slet čarodějnic 30. dubna byl zakázán, proto jsme vyzvali všechny čarodějnice, aby vymyslely zaříkadlo na téma „Aby bylo líp".

Přírodovědnou soutěž jarní poznávání rostlin „Elko kvete" jsme letos pojali také trochu jinak. Děti měly za

úkol na vycházce vyfotit kvetoucí rostlinky, pojmenovat je a zaslat na náš Facebook nebo na email. Nejzdařilejší opět zveřejníme a vyhodnotíme.

Nejtěžší bylo rozhodování o oslavách dne dětí. Díky nejasným informacím o konání venkovních akcí jsme po dlouhém váhání i tuto oslavu zrušili. Vše vám určitě vynahradíme příští rok.

V červnu nás čeká dlouhodobě naplánované malování některých prostor budovy Elka, proto bude činnost do doby prázdnin obnovena pouze u vybraných kroužků mimo budovu.

Těšíme se na letní prázdniny a na všechny zájemce v září. *DDM Elko*

Zastupitelstvo zasedne 24. června

Dne 24. června proběhne již 3. zasedání Zastupitelstva města Lovosice v sále „staré" radnice. Začátek je v 16 hodin. Pokud nedojde k dalšímu rozvolnění opatření, bude jednání probíhat za stanovených bezpečnostních opatření vlády, které ukládá členům zastupitelstev územních samosprávných celků a ostatním osobám, včetně veřejnosti, aby při osobní účasti na jednání zastupitelstev územních samosprávných celků dodržovali mezi sebou odstup nejméně 2 metry a použili ochranné prostředky dýchacích cest (nos, ústa), jako je respirátor, rouška, ústenka, šátek, šál nebo jiné prostředky, které brání šíření kapének.

Úsměv=Zdraví - červen 2020

Zdravotní cvičení - pondělí a úterý od 10:00, ve čtvrtek od 17:00 na Osmičce
Pétanque - naučíme a po domluvě sady zapůjčíme (pí. Javůrková a Stárová)
Divadlo „Líbánky na Jadranu" - změna data, pozor! Sledujte nástěnku.
Výlet lodí 13. června - z Litoměřic 9:45, Lovosice 10:45, Ústí n. L. 13:30, cena je 20 Kč

Příští číslo Lovosického dneška vyjde 3. července

Nedožitých 75 let Petra Švehly (30. 5. 1945 - 1. 8. 1994)

Před 75 lety se narodil vynikající houslista a pedagog pan Petr Švehla, ředitel Základní umělecké školy v Lovosicích, pod jehož vedením škola vychovala mnoho talentů, zvláště z oblasti houslové hry.

Byli to např. houslisté a většinou i spolužáci při studiu na pražské konzervatoři - Jaroslav Šanda (člen orchestru Státní opery Praha), Pavel Arazim (člen České filharmonie), Václav Remeš (spoluzakladatel Pražákova kvarteta), Marie Habešová - Svobodová, violistka. Pan ředitel působil na hudební škole v letech 1968 - 1994, nejprve jako učitel a později převzal funkci ředitele po paní Věře Svobodové. V devadesátých letech vyučoval i na Státní konzervatoři hudby v Teplicích. Také komponoval a také se od šedesátých let účastnil různých skladatelských soutěží, nejčastěji vyhlašovaných Československým státním rozhlasem v Ústí nad Labem či v Praze. Lovošská polka a Na Labi v přístavu - tyto dvě skladby instrumentoval a nahrál Jiří Lhotský (také pedagog a v pořadí pátý ředitel ZUŠ Lovosice) pro hudební studio Českého rozhlasu v Ústí nad Labem.

O širším profesionálním záběru Petra Švehly svědčí i bohatá a rozmanitá knihovna nebo houslový archiv, které po léta budoval. Navázal tak tím na svého opět velmi úspěšného předchůdce, nejen úspěšného houslového pedagoga, ale i druhého ředitele této hudební školy pana Jana Habeše. Mnoho jeho žáků také studovalo konzervatoř nebo AMU v Praze a po ukončení studia působili v předních českých orchestrech, kvartetech. Byli to např. houslisté Jaroslav Šanda (člen orchestru Státní opery Praha), Pavel Arazim (člen České filharmonie), Václav Remeš (spoluzakladatel Pražákova kvarteta), Marie Habešová - Svobodová, violistka, Pavel Lebduška (člen orchestru v Köln am Rhein), Milan Vladyka (člen Symfonického orchestru FOK) a violoncellista Jaroslav Ondráček, člen Komorního orchestru Pardubice, Sukova komorního orchestru a PKO, který doposud hraje v Českém národním symfonickém orchestru. Hudební veřejnost si hru Petra Švehly mohla vyslechnout na veřejných sólových i orchestrálních koncertech nebo vernisážích. Svou hrou na housle obohacoval i svatební či smuteční obřady našeho města.

Žáci – absolventi LŠU/ZUŠ Lovosice oboru housle ze třídy P. Švehly:

Luděk Kusý - Konzervatoř Teplice (člen orch. SČSF Teplice)
Alena Sazečková/Beckerová - (členka orch. SČSF Teplice, SDZN Ústí nad Labem, BKO Ústí nad Labem, ZUŠ Lovosice)
Miroslav Roček - Konzervatoř Teplice (ZUŠ Litoměřice, člen skupin Kamion, Katalog, Fešáci, Greenhorns, Přímá linka T. Linky)
Lenka Hessová/Šimonová - Konzervatoř Teplice (členka orch. SČSF Teplice)
Zdeněk Starý - Konzervatoř Teplice, AMU Praha (člen orch. ČF Praha)
Martina Zuziaková - Konzervatoř Teplice a Praha (členka SKO, Český národní symfonický orchestr)
Lucie Švehlová - Konzervatoř Praha (členka SKO, koncertní mistr a člen orchestru opery ND Praha)

Vysvětlivky:
SDZN – Severočeské státní divadlo Zdeňka Nejedlého
SČSF – Severočeská státní filharmonie
SKO – Sukův komorní orchestr

Petr Švehla se narodil 30. května 1945 v Praze. Jeho otec Antonín Švehla byl úspěšným skladatelem a také korepetitorem jeho žáků na mezinárodní Kocianově houslové soutěži v Ústí nad Orlicí, kde získal se svými žáky opakovaně mnoho cen a vítězství. Jeho bratr Josef hraje na trubku a byl členem orchestru Ladislava Štaidla. Po studiích konzervatoře v Praze u profesora Z. Brože se oženil s pedagožkou Jitkou Lipertovou. Vychovali spolu dvě dcery Petrušku a Lucinku. Na lovosickou lidovou školu umění (dnešní ZUŠ) nastoupil v roce 1968 a v r. 1975 se zde stal čtvrtým ředitelem. Pod jeho vedením měla škola výrazné výsledky v oboru houslí – řada žáků vystudovala konzervatoř v Teplicích/Praze - například Luděk Kusý a Lenka Hessová, kteří se stali členy SČSF Teplice, Alena Sazečková - Beckerová (10 let v SČSF Teplice, orchestr opery SDZN v Ústí nad Labem, umělecká vedoucí Bendova komorního orchestru Ústí nad Labem, od 1994 ZUŠ Lovosice), Miroslav Roček působí v ZUŠ Litoměřice (také hraje se skupinou Kamion, Fešáci, Přímá linka T. Linky) nebo Zdeněk Starý, člen České filharmonie, Martina Zuziaková je členkou Sukova komorního orchestru a Českého národního symfonického orchestru. Lásku nejen k hudbě, ale i k houslím po něm zdědila jeho dcera Lucie, která ukončila konzervatoř v Praze ve školním roce 1998/99 absolventským koncertem (Koncertní mistr orchestru Národního divadla, členka Sukova komorního orchestru). V současnosti po úspěšném konkursu opět pokračuje v orchestru opery Národního divadla v Praze.

Při své náročné práci si našel čas i na komponování. Vedle skladeb pro klavír, zpěv s doprovodem klavíru a mnoha dalších je autorem také sólových a souborových skladbiček menšího rozsahu pro své žáky. Dvě z nich přednesla na slavnostním koncertě k 70. výročí vzniku ZUŠ Lovosice jeho žákyně Martina Zuziaková. Některé jeho další skladby zaznívaly i v provedení Velkého dechového orchestru pod taktovkou Josefa Turka.

Pan ředitel Petr Švehla bohužel po těžké nemoci předčasně odešel v plném rozkvětu tvůrčích sil, od rozdělané práce, manželky a nadané dcery, která mu dělala jen radost. Určitě se těšil nejenom na společné hudební prožitky, ale také na její umělecké úspěchy, ze kterých by měl ohromnou radost a byl by na Lucku právem pyšný. Jeho žáci na něj budou dlouhá léta s vděčností vzpomínat...

(Alena Beckerová/hz, foto Ludmila Tesaříková/rys)

Letos v červnu uplyne 450 let od narození zakladatele našeho města, Adama ml. z Valdštejna. Každý správný Lovosičan by si tak měl přečíst čtyřdílný seriál Lovosického dneška, který nyní začínáme první částí. Seriál pro vás připravila kronikářka města Eva Hozmanová.

Adam ml. z Valdštejna, zvaný Dlouhán, část 1.

V 16. a 17. století bývalo zvykem, že mladí pánové ze šlechtických rodin prošli důkladnou výchovou; buď měli soukromého učitele, nebo několik chlapců navštěvovalo stejnou, tzv. zámeckou školu. Zpravidla se obstojně naučili několik jazyků, trochu zeměpisu, trochu počtů, náboženství, základy práv, zabývali se i rétorikou a hudbou... K dobrým mravům patřila výtečná znalost jízdy na koni a - jak by se dnes řeklo - sportovní hry (zápas, šerm, lov). Ve 12 - 13 letech následovala pážecí služba u nějakého významnějšího šlechtice a pak tzv. kavalírská cesta někam na univerzitu do ciziny. Budoucí majitel vsi Lovosic a dalších vesnic, významný velmož a dlouholetý politik u císařského dvora tří císařů ale kupodivu na rozdíl od svých mnoha vrstevníků kavalírskou cestu neabsolvoval. V kariéře mu to ale nechybělo.

Vzdělaní velmožové té doby mezi sebou hojně korespondovali či si dokonce psali obsáhlé deníky. A na štěstí pro nás v Lovosicích si velmi podrobné zápisky psal též pan Adam ml. z Valdštejna (1570 – 1638), díky němuž byla ves Lovosice 4. července 1600 povýšena na město. A dalším štěstím bylo, že docentka Marie Koldinská si právě jeho deníky vybrala ke studiu a v roce 1996 je připravila k vydání (Deník rudolfinského dvořana: Adam mladší z Valdštejna 1602 - 1633, Argo 1997, spoluеditor Petr Maťa). Na druhou stranu je smůla, že publikace je zcela rozebrána a nevlastní ji už ani autorka. Pokud bychom práci chtěli získat pro naše muzeum, museli bychom požádat některou knihovnu o zhotovení kvalitní kopie.

Rod Valdštejnů byl v 16. století rozdělen do několika větví, a tak bohatstvím žádná z větví až na moravské Valdštejny z Brtnice nevynikala. Ani nejbohatší Valdštejn - Jan na Hrádku nad Sázavou – otec Adama, se nemohl měřit třeba s Vilémem z Rožmberka. Byl to ale po mnoha letech první Valdštejn, který v zemi něco znamenal. Své postavení si vysloužil nejen množstvím majetku, ale i osobními schopnostmi. V letech 1554 - 1570 byl nejvyšším sudím a poté až do své smrti nejvyšším komořím. Adam z Valdštejna se narodil v roce 1570 (uváděno je ale také 8. 6. 1569), už roku 1576 mu zemřel otec. Panství spravovala po dobu nezletilosti chlapců Adama a Karla jejich matka, Magdalena rozená z Vartemberka. Adam zvaný Dlouhán byl svou matkou vychováván jako vlastenec a schopný hospodář. Ke dvoru císaře Rudolfa II. přišel někdy před rokem 1590. V roce 1591 se pan Adam oženil s Eliškou z Valdštejna (1563 - 1614) z moravské větve (jinde je uváděna také jako Alžběta Brtnická z Valdštejna, ale jde o jednu a tutéž šlechtičnu, rod je uváděn také jako Brtničtí z Valdštejna).

Pan Adam vlivem svého tchána rychle postupoval v hodnostech a

patřil k oblíbencům císaře. V roce 1596 se stal císařským komorníkem a správcem císařských stájí. Roku 1603 byl jmenován radou české komory. V letech 1605 – 1606 byl nejvyšším maršálkem a v letech 1608 – 1611 nejvyšším zemským sudím. Když ho sesazený císař Rudolf II. v červenci roku 1611 propustil ze svých služeb, přiznal mu za odměnu titul tajného rady. Nový král Matyáš přijal Adama mezi své věrné a jmenoval ho nejvyšším hofmistrem. V roce 1627 se Adam stal nejvyšším purkrabím a tento úřad zastával až do své smrti. Jeho první žena v roce 1614 zemřela (synové Rudolf, Maxmilián a Pertolt) a v roce 1615 se oženil s o 30 let mladší Johankou Emilií ze Žerotína. Z druhého manželství vzešli synové Jan Viktorín a Karel Ferdinand. Císař Ferdinand II. povýšil jeho syny do hraběcího stavu. Adam však raději zůstal „českým pánem". Adam zemřel 24. srpna 1638, když před tím rozdělil svůj rozsáhlý majetek mezi své čtyři syny. Komorní Hrádek (původně nazývaný Hrádek nad Sázavou) dostal hrabě Jan Viktorín z Valdštejna, bohaté valdštejnské statky v severních Čechách (mezi nimi také Lovosice) obdrželi ostatní synové Karel, Maxmilián a Rudolf. Z nich Maxmilián získal po Albrechtovi z Valdštejna panství mnichovohradišťské a převzal i proslulý Valdštejnský palác na Malé Straně v Praze.

O čem se tedy v denících dočteme? Dávné zápisky před staletími zesnulého šlechtice nás zpravují o mnoha drobných příhodách, o lásce ke koním a psům, hrách a lovu, hostinách, ale i o kariéře. Mnozí šlechtici si zapisovali do deníků, které byly mnohdy koncipovány jako památka pro potomky, s kým významným obědvali, večeřeli nebo přímo pili, aby tak dokumentovali svůj význam. I Adam ml. z Valdštejna, dvořan Rudolfa II., Matyáše a Ferdinanda II., který završil svou úřednickou kariéru jako nejvyšší purkrabí a tajný rada, si ve svém deníku pravidelně zapisoval hlavně to, u koho jedl, a teprve potom a jaksi na okraj, co jiného se ten den stalo.

Ve svých denících nám zanechává tento významný šlechtic, velmož, konvertita ke katolicismu, nejvyšší purkrabí Českého království a loajální úředník několika habsburských panovníků poznámky rovněž o různých šlechtických kratochvílích. Ze zápisků vyplývá, že to byly většinou nekrvavé disciplíny, které původně byly jen průpravou pro rytíře - např. „běhání ke kroužku nebo ke kvintaně". Z rytířů - válečníků se koncem 16. a počátkem 17. století stali diplomati a úředníci, proto jejich zábavy ztrácely na tvrdosti. Pan Adam si asi každé takové zápolení zapisoval poctivě do svého deníku, a tak si můžeme přečíst, že například v roce 1607 „běhal ke kroužku" hned sedmnáctkrát a nikdy neopomněl poznamenat, kdy byl vyhlášen nejlepším borcem soutěže. Ceny pro vítěze byly symbolické. Nejzdatnější jezdec obvykle dostal od některé z přihlížejících dam věnec, někdy navrch prsten nebo koflík.

Místo sportovního souboje se také někdy vyjelo odpoledne na lov se psy nebo sokoly, následovala opulentní večeře a poté třeba hra v pikety nebo vrhcáby. Deník Adama mladšího z Valdštejna se však nedochoval úplný, a tak nevíme, do kolika let se šlechtic této zábavě „běhání ke kroužku" či „běhání ke kvintaně" věnoval, ale ještě v roce 1617, tedy v době, kdy mu už bylo 48 let, se zúčastnil hned několika soutěží. Výhodou běhání ke kroužku byla jednoduchá pravidla a nenáročnost na rekvizity. Jezdec měl za úkol v trysku na své kopí navléct zavěšený kroužek. Obdobou „běhání ke kroužku" bylo „běhání ke quintaně (kvintaně)". Jezdec na koni musel kopím zasáhnout v trysku daný cíl. Ještě v roce 1929 v deníku běhání „ke kroužku a ke kvintaně" zmiňuje, ale už jen jako divák. Nejen sportem, ale i hazardními hrami trávili šlechtici volný čas. Podle deníku hrál Adam často vrhcáby, hrával je dobře a o nemalé částky. Od prvního záznamu v roce 1602 do konce roku 1605 vyhrál v hazardu obecně 20 358 tolarů a 870 dukátů. Adam byl tedy hráč úspěšný a vyhrával hodně. Z deníků se také dozvídáme o jeho lásce ke psům – citace z deníku: „Dnes byla tři kázání, pan Adam Trčka včera večer sem přijel a přinesl od starýho pána pěknýho psíčka," zapsal si 19. března 1633 pan Adam do deníku. Ještě větší radost měl Valdštejn o pár měsíců později: „Ta chrtice červená od pana Trčky se oštěnila a má jich osm," zapsal si spokojený Valdštejn do deníku v červnu téhož roku.

V jiných dnech se zmiňuje Valdštejn o účasti na bohoslužbách, stolování s přáteli, sledování veřejné popravy, o lovech, ale také si stýskal na bolesti zubů či na dnu. Pisatel deníku nezanedbával však ani události celoevropského dosahu. O měsíc dříve, než se zmínil o psíčkovi, jehož mu věnoval hrabě Trčka, psal o chystaném pohřbu svého syna Pertolta, který padl v listopadu roku 1632 v bitvě císařských se Švédy u Lützenu. Padlého čekaly honosné pohřební obřady s vojenskými poctami a jeho památka byla zvěčněna v podobě nákladného náhrobku. Z Valdštejnových deníků vyčteme i čilý diplomatický ruch u dvora císaře Ferdinanda II. Adam mladší z Valdštejna, který stál jakožto nejvyšší purkrabí v čele české zemské vlády a nacházel se tak ve svých třiašedesáti letech na vrcholu kariéry, nemohl politiku pominout. Svět jeho osobních zálib a všednodenních starostí i radostí se prolínal se světem vysoké politiky a dvorské diplomacie bez ohledu na jeho přání, přibývající léta a zhoršující se zdravotní stav. Do deníku psával pan Adam také o lovech, které se konaly u panovníkova dvora ve Vídni a jichž se zúčastnili jeho oblíbení chrti. *(hz)*

Konec I. části

Po Romanu Depovi mají Lovosice nového duchovního

Od 1. září 2019 je administrátorem exc. v Lovosicích Józef Szeliga a výpomocným duchovním Ladislav Nádvorník. Pan Nádvorník byl tak laskav a odpověděl na několik otázek pro Lovosický dnešek. Rozhovor se vedl ve dvou formách, protože každého zajímá trochu něco jiného. A tak si můžete další od paní Evy Hozmanové přečíst na našem webu dnesek.lovosice.com.

Zaujalo mne, že jste absolvoval studium VUT v Brně. Vím, že často znalosti technické předznamenávají zájem o duchovní stránku života, ale stejně se zeptám. Co Vás vedlo ke studiu teologie?

Zřejmě jsem to již trochu poodkryl v rozhovoru s paní Hozmanovou. Je to proces. Mnoho studentů ještě na gymnáziu neví, kam dál. Já jsem vyrůstal na vesnici a díky tomu jsem měl dosti vyhraněnou představu o svém dalším směřování. Za domem jsme měli dílnu, kde se opravovaly traktory, a jako kluk už jsem věděl, že chci řidičák na traktor a kombajn a zkoušky na svářeče, protože jsem viděl, že to je potřeba. Pak v 8. třídě se otevřel kroužek elektrotechniky, což mne také zajímalo, a z toho nakonec vyplynulo, že jsem nešel na opraváře zemědělských strojů, ale vyučil jsem se elektrikářem a chtěl jsem na slaboproud, což se mi nepodařilo. Šel jsem tedy na silnoproud a tím to nějak bylo dané. Řekl jsem si, když jsem tohle všechno zvládl, tak že se pustím i na vysokou školu. Vystudoval jsem VUT. Mimo své praktické zaměření jsem ale vždy měl sociální cítění a byl jsem vychováván ve víře. Díky výchově jsem ani příliš neprožíval pubertu a nějaké vyhranění vůči autoritě jak rodičů, tak církve. Takže asi v 18 letech, když jsem se seznámil se salesiány (Jsou významnou římskokatolickou kongregací, která se věnuje výchově mládeže. Už od 19. století také prostřednictvím misií, poskytování exercicií a výpomoci ve farní struktuře diecézí - pozn. red.), to byl vlastně další krok na mé cestě. V průběhu celé techniky jsem s nimi jezdil na prázdninové tábory – tehdy ilegální, které řídil dnešní emeritní biskup Karel Herbs. Tam byl v kolektivu prostor pro vzdělávání – dnes by se řeklo animátorů i po duchovní stránce, a tím jsem byl v kontaktu s církví a dále jsem přemýšlel, co v životě. Po VUT se nabízely dvě možné dráhy - manželství jako tradiční cesta a cesta duchovní. Nakonec jsem se rozhodl pro druhé.

Souhlasíte s názorem Tomáše Halíka, že křesťanů je málo? Já to tak nevnímám a považuji celou Evropu za kolébku křesťanství i přesto, že se třeba nechodí každou neděli do kostela. Myslím, že to není v rozporu s tím, aby člověk nemohl žít v souladu s desaterem a křesťanskými hodnotami. Vidím, že křesťanství od svého vzniku prošlo dlouhým vývojem a překonalo mnohé, třeba i dobu socialismu. Nevnímáte jako problém současnosti ohrožení křesťanství imigrační politikou některých evropských států?

Takto jsem o tom nepřemýšlel. Ale řekněme si, co to znamená být křesťan, Evropa je samozřejmě postavena na evropských základech, osvícenství, které začalo ve Francii, mnoho věcí nabouralo. Tento přílišný liberalismus naboural i některé řekněme biblické principy, jako jsou vztahy v rodině.

Křesťanství v tom originálním slova smyslu, které přijímáme z prvních století existence, je především křesťanství nejen toho, že se k sobě chováme slušně, ale podstatou je vztah s Bohem, vztah s Ježíšem Kristem. Myslím si, že mnoho lidí nemělo možnost se to naučit, nemohlo nebo neumí to zažít. Nejde o to, že věříme v existenci Boha (to ví každý Ďábel a vůbec o tom nepochybuje), ale nemáme s Bohem vztah. A uvědomění toho, že Bůh je ten, kdo mne zná a záleží mu na mne, to staví věci zcela jinak. Toto si neuvědomují ani někteří křesťané. Vnímají ho jako Boha starozákonního, který je především Bohem trestajícím, velikým a vzdáleným, ale Ježíš přináší modlitbu Otčenáš – která má být apoštolům blízká, protože v ní oslovují Boha jako tatínka. Tento způsob chápání dává člověku svobodu, ale s tím problémem, že mnoho dnešních lidí nezažilo, co je milující tatínek, protože žili v neúplné rodině, rozbitých

vztazích. Na druhou stranu je jistě dobré, když lidé v Evropě i ti, co nemají s Bohem vztah, uznávají a vnímají hodnoty prezentované křesťanstvím.

Pro mnoho lidí představuje křesťanství nějaké rituály, které nějak chápou, někteří jim rozumějí, jiní ne a představy a přístupy jsou značně rozdílné. Ten samotný ritus, to slavení je ale podstatné, protože bez toho bychom nemohli vytvořit společenství. Pokud však někdo dá přednost rituálu před člověkem, se kterým ho má slavit, a povýší svoji představu o rituálu nad ostatní, tak zůstává izolovaný a rituál ztrácí smysl. Vykonávat obřady bez vědomí hloubky a podstaty toho všeho je ploché a také nevede k ničemu.

To je asi problém celkově dnešní společnosti, že se klouže po povrchu věcí, protože nemáme čas nebo chuť, abychom se nad věcmi zamysleli.

Doba je taková a informací je tolik, že dnes není problém informace získat, ale vybrat si z nich to, co je správné a užitečné. Jak říká Orko Vácha: „Všechny dobrý knihy už do smrti nepřečtu, už čtu jen ty nejlepší."

Zmínili jsme tu fungující rodinu jako jeden ze základních pilířů křesťanství. Vnímáte nějak současný tlak různých skupin a médií na oslabení smyslu tradiční rodiny (podporováním stejnopohlavních párů například) a toho, co by měla pro nás přinášet. Myslíte si, že díky tomuto tlaku může dojít k narušení podstaty křesťanství?

Křesťanství ne, ale narušení podstaty společnosti jistě. Bůh je mnohotvárný, je autentický v každé době a situaci, ale já s oblibou říkám, že ani Bůh nemůže dělat věci nijak. Bůh musí vložit nějaké konkrétní principy. Má nekonečno možností udělat věci jakkoli, ale udělal nás takové. Člověk vyrůstá v rodině s otcem a matkou, kteří mu nabízejí různé modely chování a jednání. Během dětství a dospívání získává tyto principy. Každý z rodičů má nějakou úlohu a to spojení úloh dává tu vyšší kvalitu. Když to řeknu jako strojař, když je obráběcí stroj univerzální, tak nedosáhne toho, co stroj speciál.

Na druhou stranu dal Bůh člověku svobodu a zde asi došlo k nepochopení nebo zneužití tohoto principu v tom, že proč bychom dělali věci jako ti před námi. Jsou to fatální věci, které ovlivňují život člověka. Celá společnost prochází určitými fázemi, o tom bychom asi spíše měli hovořit s nějakým filosofem, ale vidíme, že ty základní staré principy jsou dobré. Jinak já osobně přistupuji s úctou k lidem, kteří se vymykají z nějakého obecného vzorce, a mám snahu jim pomáhat. Na druhou stranu, pokud nepojmenujeme věci tak, jak jsou, tak se nepohneme dál. Je to velmi složité téma.

S tím souvisí i další ukazatel dnešní doby. Je mnoho slov, a proto se už neberou vážně. Byly doby, kdy slovo platilo a nikdo o tom nediskutoval. Dnes vznikne zákon a nejlepší právníci hned vymýšlí, jak ho obejít, a jsou za to zájmovými skupinami placeni.

Souhlasím. Mnoha věcem nezávažným se dává přílišná publicita a řešením se zaobírá mnoho orgánů, institucí a podobně a někde vedle nám utíkají ty skutečně podstatné věci… Vraťme se ale k Vaší práci. Dlouhodobě se zabýváte Romy, což je specifická menšina. Mají velmi silné vnímání rodiny, ale také se tam objevuje mnoho i sociálně patologických jevů. Jak s tímto problémem pracujete?

Mám mezi Romy mnoho přátel, krásných vřelých lidí, tak doufám, že někoho z nich neurazí, když budu hovořit o nich, bez nich. Tématem spravedlivý – nespravedlivý, sociální – asociální se zabývám mnoho let. Abych pochopil tuto problematiku, zajímal jsem se i o tropické, neevropské kultury. Tak jsem se seznámil i s Mnislavem Zeleným, který žil mnoho let v Amazonii a s domorodci v povodí Orinoka a tam studoval místní kmeny. Já odjel do Indie, abych se dozvěděl více o Romech. Tři týdny jsem tak navštěvoval různé sociální projekty s bratry salesiány, zažil tropické klima a pochopil, že středoevropského sedláka, jeho život a tím život celé Evropy změnila dlouhá zima, na kterou se musel připravit. Většina lidí na Zemi ale takto nežije. A modely chování se nezmění s několika generacemi. Tyto modely se radikálně změnily právě jen ve střední a severní Evropě. Kdo se nepřizpůsobil dlouhé zimě a ročnímu ekonomickému cyklu, ten umřel. Zůstali jen ti, kdo se přizpůsobili. Priorita evropského osídlence je dům, pole, tvoření zásob a vytváření vztahů na onom místě a plánování. Ale v tropickém prostředí tyto potřeby nemáte. Zásoby jsou zbytečné, protože se kazí, jídla je dost a tím je čas na rozhovory a rozjímání. Proto filosofie vznikla v Řecku a ne v severských státech. Tito lidé naplňují základní princip, pro který nás Pán Bůh stvořil – žít ve společenství. To je jiný způsob vnímání, jiná mentalita.

Proto jsem uvažoval, co by pro Romy bylo takové stěžejní pole pro jejich činnost. Je známé, že tito lidé mají přirozeně vysokou empatii, schopnost se vcítit do druhého člověka, vnímat pocity a nálady. To jsou schopnosti, které lze uplatnit v mnoha oblastech. Podmínkou je, aby dostali, pro ně přijatelnou, příležitost. My jsme spíše zaměřeni na mechanické, logické a manuální dovednosti. Romové mají uměleckou duši, a proto další možnosti rozvoje jsou v této oblasti. Hra na nástroj je také jednou z možností, jak naplňovat volný čas. Oni jsou zaměřeni na přítomný okamžik. Žijí teď.

Tady jde obecně o střet kultur, dvou principů. Tak jako když Mnislav Zelený popisoval tropické kultury žijící v odlehlých koutech, ti už nic neřeší. Vše už bylo vyřešeno v minulosti. Žijí podle generacemi ověřených zkušeností a nemají potřebu stále něco měnit. Žijí udržitelný, spokojený, harmonický život v symbióze s přírodou a po mnoho generací svoje děti vychovávají k udržitelnému, spokojenému, harmonickému životu.

A pak přišel někdo, kdo jim chce udělat jejich život „kvalitnější" tím, že by jim chtěl postavit supermarket a letiště. Naše kultura se žene za výrobou. Jsme zaměřeni na peníze a vydělávání. Ale spokojenosti tím nedosahujeme…

>>>Pokračování na straně 17

Vzpomínáme nedožitých 100 let Antonína Moravce

Čestný občan Lovosic Antonín Moravec se narodil 13. června 1920 ve Vickovicích, okres Kutná Hora.

Vystudoval učitelství, kterému se pak celý život věnoval. V roce 1939 nastoupil jako hospitant – výpomocný učitel na Obecnou školu v Praze na Hradčanech. V roce 1942 byl nasazen jako dělník v podniku Askania – jemná mechanika v Praze Vokovicích. Po válce, v létech 1945 – 46 působil jako vychovatel a učitel dětí z koncentračních táborů ve Štiříně i se svou budoucí ženou Karlou. Pod vedením Přemysla Pittera pečoval o válečné sirotky. Zprvu asi o 80 židovských, později i o osiřelé německé děti. Učili je tam hlavně zase chtít žít a milovat lidi. A ony všechny, převážně roztroušené po světě, dosud vroucně vzpomínají na jejich láskyplné starání.

Rok 1946 ho zavál do Třebívlic, kde jako učitel a později ředitel (od roku 1949) pracoval do roku 1964. V Třebívlicích založil nejprve včelařský, později v roce 1957 i turistický kroužek – pro členy organizoval mnohé výlety do okolí i po celé republice. Vedoucího výletů dělal sám nebo se svou paní Karličkou. Plnil s dětmi podmínky pro získání odznáčku 100 jarních kilometrů, pořádal cyklistická putování... Nakonec děti plnily i podmínky pro získání odznaku Turista ČSR, který se jim předával při oslavách dětského dne před ohňostrojem. V roce 1964 přechází do Lovosic na 2. ZDŠ, od 1. září 1969 zde byl jmenován do funkce ředitele. Po jeho odchodu do Lovosic kroužek v Třebívlicích už jen skomíral, odešla jeho duše. Ředitel Moravec se plně věnoval práci pro druhé, ať to byla činnost ve škole, v obci nebo ve svazu turistů; v posledních letech pak jeho hlavní zájem směřoval k práci pro Český svaz včelařů a milované včeličky.

V roce 1979 začal pracovat jako vedoucí zájmového kroužku „Včelař" v Domě pionýrů a mládeže (dnešní Dům dětí a mládeže ELKO Lovosice). Mladí včelaři z Lovosic pod jeho vedením dosahovali nadprůměrné výsledky, což dokazují stálá přední místa v celostátních soutěžích „Zlatá včela". Pořádal přednášky a besedy o včeličkách pro školy v celém našem okrese. Zajišťoval v Lovosicích odborné přednášky, organizoval exkurze a celých jednadvacet roků vedl dětský včelařský kroužek, až do svých osmdesáti let, ač byl již vážně nemocen. Pro oslavy města v roce 2000 vymyslel a od září 1999 realizoval krásnou i poučnou soutěž pro děti – „Znáš Lovosice?" Včelaři v něm měli vysoce teoreticky vzdělaného a odborně zkušeného včelařského funkcionáře. Má neocenitelné zásluhy na popularizaci včelařství mezi mladými lidmi.

Byl poctěn městským zastupitelstvem v Lovosicích titulem Čestného občana a byla mu udělena v podstatě všechna vyznamenání Českého svazu včelařů. Čestné občanství Lovosic uděleno 15. 6. 2000. V kronice včelařů, kterou založil a doplnil od vzniku Českého včelařského spolku v Lovosicích a dále podrobně vedl, zapsal: „Vše záleží na lidech. Nekončím s beznadějí a skepsí. Na místa starších nastupují mladší, třeba jen o málo a věřím, že rozvinou činnost ZO ČSV k prospěchu členů i jejich včel. Odcházím nerad." Tak je zapsán v srdcích nás všech. 24. září 2001 Čestný občan Lovosic, bývalý učitel a ředitel základní školy nejprve v Třebívlicích a od r. 1964 v Lovosicích, Antonín Moravec zemřel. Se ženou Karlou měl dvě dcery, Marii a Stanislavu.

(hz, foto archiv)

Noc kostelů,12. června 2020

Kostel sv. Václava Lovosice

16:15 Zvonění věžních zvonů
16:30 Mše svatá
17:30 Zvonění věžních zvonů
20:00 Koncert Lovosického chrámového sboru a Lovosického žesťového kvintetu
22:30 Modlitba chval
- Po celý večer můžete psát na lístky svá poděkování a prosby, které se budou číst během modlitby od 22:30 hod.
- Bude prostor pro dotazy, duchovní rozhovor, individuální modlitbu
- Přepisujeme Bibli
- Výstava o interiéru a historii kostela, prohlídka věže

Kostel sv. Martina ve Velemíně

19:00 Slavnostní zvonění a otevření kostela
19:15 – 19:30 Vystoupení sboru ZŠ Velemín – Kytička
19:30 – 20:00 Varhany za doprovodu zpěvu – Natálie Kopřivová a Jozefína Štěpánová
21:00 Uzavření kostela
Po celou dobu bude přístupná zvonice kostela a k dispozici nové razítko kostela.

Kostel sv. Antonína Paduánského v Milešově

Kostel bude otevřen veřejnosti od 17 do 21 hodin s doprovodným programem:
18:00 Slavnostní zvonění
18:05 Vystoupení sboru Kytička - ZŠ Velemín
18:15 Vystoupení sboru In Flagranti - Gymnázium Lovosice
19:00 Volná prohlídka kostela

Kaple na Hrušovce

17:00 Slavnostní zvonění novým zvonem a otevření kaple
21:00 Uzavření kaple

Po Romanu Depovi mají Lovosice...

>>>Dokončení ze strany 16

Odbočím od tohoto tématu. Církev údajně plánuje na sto let dopředu. Jaké plány máte Vy v rámci naší diecéze?

Tak já už ve svém věku na sto let neplánuji a za diecézi mluvit nemohu, ale chtěl jsem se vrátit do severních Čech. Asi nedovedu dosti exaktně popsat, co mne vedlo k návratu. Věřím, že Bůh je ten dobrý otec, který dává jistotu a svobodu. Vnímám potřebu být tady užitečný a to právě v práci s romskou komunitou. 15 let jsem se snažil naplňovat nějakou sociální práci a sledoval jsem i principy komunitní práce, ale nakonec vidím, že pokud se nezmění srdce člověka, tak se moc nezmění.

Z minulosti jsme měli i zkušenost, že někteří lidé dělali sociální práci a přistupovali ke grantům jako k možnosti vydělat peníze. Když skončí grant, služba končí. Já myslím, že mám ještě tak 15 let možnost pomáhat těmto lidem, jak naplňovat svůj život a nalézat vnitřní motivy, jak žít plnohodnotně.

Vytváříte nějakou ekumenickou činnost v našem městě? Spolupracujete s dalšími církvemi? Máme zde baptisty, Československou církev husitskou...

Myslím, že to se povedlo velmi dobře. Začali jsme ještě před karanténou tzv. večery chvály. Sešli jsme se křesťané ze širokého okolí od Roudnice po Ústí a společně jsme se scházeli a modlili, ale i neformálně poseděli. Další setkání nám přetrhl koronavirus. Ale na tyto iniciativy jistě navážeme. Jsem za to rád.

Jaký je Váš názor na sekty? I ty máme u nás zastoupeny, třeba jehovisty či adventisty sedmého dne. Mám dojem, že církev spíše poškozují.

Já jsem se třeba setkal na seminářích se Slávkem Vurstem – adventistou, zakladatelem Adry a poznal jsem ho jako vzácného duchovního člověka, ale vím, že existují lidé, kteří ani nejsou v sektě, ale jejich postoje jsou značně militantní vůči tradičnímu křesťanství, což není dobré. Osobně jsem rád, že jsem katolík, a oceňuji tu různorodost a přínos katolictví a tu bohatost v tradici, co nabízí, ale jsem si vědom, že i my katolíci můžeme za rozdělení křesťanů – svou nedostatečnou vstřícností. Vždyť všichni máme jednoho Boha. Hledejme společně to, kde se můžeme setkat, na čem se shodneme. Při dobrých vztazích se rozdílnost názorů snadněji snáší a toleruje. Já se snažím, když někdo není zlý z principu, vždy mít rád člověka pro něho samotného, že je – Bůh ho stvořil.

Myslím, že tohle je krásné zakončení. Děkuji za rozhovor.

(rys, foto archiv L. Nádvorníka)

• • • Navštívili jste už Vyhlídku u Zámečku? • • •

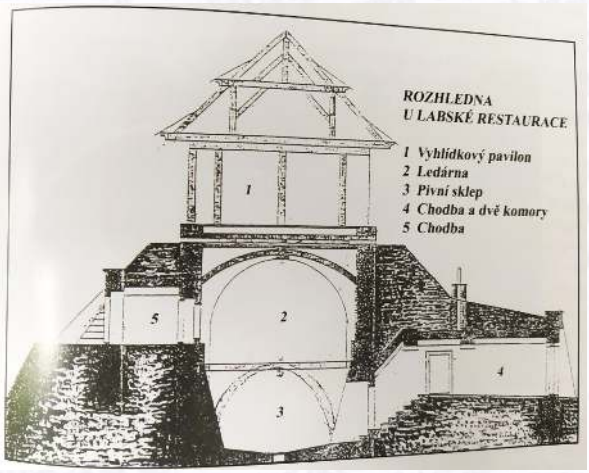

Roku 1865 nechal kníže Jan Adolf II. ze Schwarzenbergu vybudovat v Lovosicích u přívozu výletní restauraci podobnou zámečku ve windsorském stylu podle návrhu architekta Deworezkyho, který se podílel i na stavbě zámku Hluboká. Už počátkem 19. století zde byla údajně krčma. V roce 1879 byla na břehu Labe postavena ještě rozhledna (zahrnovala pivní sklep, ledárnu pro potřeby výletní restaurace a nad ní pavilon s vyhlídkou a malebný osmiboký dřevěný altán). Turistický průvodce z 1. poloviny 20. století uváděl, že Labská restaurace je prvotřídní podnik s výtečnou kuchyní, schwarzenberskými přírodními víny a lovosickými pivy. Restaurace nabízela i prostornou terasu a velkou zahradu. V restauraci se konaly taneční zábavy a koncerty. Tak tomu bylo až do počátku padesátých let 20. století.

V roce 1952 byla restaurace uzavřena a objekt předán Československé lidové armádě; nastala jeho rychlá devastace. Nové využití po zrušení malé lovosické posádky: 1961 - budova Labské restaurace byla přidělena zemědělskému odbornému učilišti, přestavba pro potřeby bývalého zemědělského učiliště v Lovosicích; probíhala zde teoretická výuka kovooborů. Při katastrofální povodni v srpnu 2002 byla budova zaplavena a poničena, voda dosahovala cca 4 m nad okolní terén; krajský úřad rozhodl, že se objekt nebude opravovat a že ho kraj prodá.

Objekt odkoupila v dražbě v roce 2008 firma Raeder & Falge Investments s.r.o. Lovosice za 4,5 mil. Kč a v roce 2009 odkoupila i další plochy v okolí včetně budovy bývalé restaurace koupaliště a provedla rekonstrukci stavby dle urbanistického a architektonického návrhu Architektonické kanceláře Luboš Hruška, Ústí nad Labem. 18. prosince 2009 byl zámeček znovu slavnostně otevřen jako sídlo společnosti Raeder & Falge, s.r.o. Lovosice a v přízemí objektu bylo otevřeno občerstvení.

Na jaře roku 2019 byla na místě původního altánu na uměle vytvořeném vršku zbudována nová dřevěná vyhlídka s ocelovým schodištěm a plachtovou střechou viditelnou zdaleka opět podle návrhu Luboše Hrušky. Rozhledna nabízí výhled na řeku Labe, Portu Bohemiku či Radobýl, i z druhé strany na Lovoš. Sedmimetrová stavba ve tvaru rotačního hyperboloidu s vnitřním železným točitým schodištěm je tvořena čtyřiceti téměř dvanáctimetrovými dřevěnými kůly zasazenými do betonového základu. Kruhový výhled se naskytne ze zastřešeného ochozu ve výšce čtyř metrů nad zemí. Podle blízké budovy dostala stavba název Vyhlídka u Zámečku.

Procházku k přívozu zvládne téměř každý, výstup na vyhlídku lze doporučit všem šikovným a opatrným. Ti, kdož si na výstup nebo sestup netroufnou, si mohou alespoň hezkou stavbu prohlédnout a pak se potěšit pohledem na kachny nebo labutě.

(hz, foto archiv a rys)

Tip na výlety od Lovosického dneška

Vzhledem k epidemii, která zasáhla mimo jiné i do plánů na naše dovolené, zůstanou zřejmě pro mnohé turisty dovolenkovou alternativou Čechy. Jistě proto bude přínosem informace o místech a zajímavostech, které nejsou příliš medializované, a tudíž tam najdeme ten pravý klid a odpočinek. Takovým počinem je jistě i publikace Věže České republiky, která po publikaci Rozhledny, jež zmapovala stavby postavené cíleně pro turisty za účelem výhledu, přichází s 409 pravidelně či příležitostně přístupnými věžemi zámeckými, hradními, radničními, kostelními, vodárenskými a hornickými v uceleném knižním průvodci s historií, popisem přístupu, výhledu, barevnými fotkami i kolonkou pro razítko.

Tyto budovy vznikaly za jinými účely – jako okrasa, dominanta, průmyslová stavba, ukázka stavebního mistrovství či pragmaticky jako místo, odkud hlásný či ponocný z nadhledu hlídal město. Autor Pavel Gejdoš, spoluzakladatel Klubu přátel rozhleden, pečlivě vybral 409 nejzajímavějších, nejkrásnějších a nejdostupnějších věží u nás. Jeho knihu můžete brát jako encyklopedický přehled, ale také jako vybídnutí k procházce historií či malebnou krajinou naší země. U každé věže najdete přesné GPS souřadnice, dopravní spojení, informace o otevírací době, co můžete z věže vidět, historii stavby, technické údaje.

A sladkou odměnou je, **že součástí výběru je i lovosická věž staré radnice,** kterou nafotil a popsal technik městského úřadu Pavel Merkl. Výška věže dle dostupné dokumentace k zábradlí na zvonici činí od terénu 33,5 metru. K vrcholu věže (korouhvi) 43 metrů. Další informace se dočtete v knize. Objednat si ji můžete zde: https://www.plotknihy.cz/cs/veze-ceske-republiky/664/p/#annotation. Při zadání kódu "AKCE40" je sleva 40 procent, tj. cena jen 299 Kč.

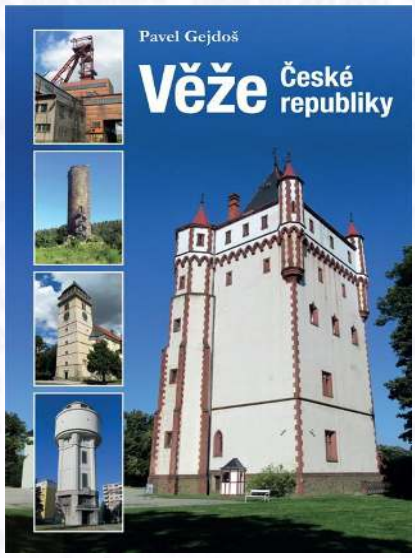

Klub zrakově postižených sportovců ASK Lovosice bilancuje rok 2019

Výbor klubu pracoval celý rok ve složení: Vladimír Krajíček - předseda a vedoucí sportů a turistiky; Stanislava Krajíčková – jednatelka; Eva Musilová - hospodářka.

Koncem roku měl klub 12 členů (od Chomutova po Štětí), z toho 5 žen a 7 mužů. Je jediným klubem svého druhu v severních Čechách. Klub je členem Českého svazu zrakově postižených sportovců, z.s. Petr Budínský působil v Prezidiu ČSZPS a jako reprezentační trenér ZP plavců. V. Krajíček byl opět zvolen do funkce předsedy Výkonného výboru sekce zvukové střelby ČSZPS; dále zastupoval ZP sportovce v Etické komisi Českého paralympijského výboru.

V únoru 2019 byl náš nevidomý plavec Miroslav Šmrčka vyhlášen nejlepším hendikepovaným sportovcem Litoměřicka za rok 2018. V dubnu se klub sešel na členské schůzi v Tyflocentru Ústí n.L., kde projednal a schválil zprávu o činnosti (předložil V. Krajíček) a zprávu o hospodaření (předložila E. Musilová) za rok 2018.

V květnu Norbert Barák, Zdeněk Šťastný a manželé Krajíčkovi prezentovali činnost (zvláště zvukovou střelbu) ve Štětí a odměny ve výši 3600 Kč věnovali jako mimořádné klubové příspěvky. V listopadu se tři členové zúčastnili Plenárního shromáždění ČSZPS v Praze; delegátkou za klub byla Stanislava Krajíčková.

K činnosti klubu velice přispěly dotace města Lovosice, dotace MŠMT, dar firmy Mondi Štětí (zásluhou Zdeňka Šťastného) a dar firmy Geomarks (na podporu Miroslava Smrčky). Mohli jsme si tak konečně opatřit vlastní vybavení pro simulovanou zvukovou střelbu z pistole a pušky.

Simulovaná zvuková střelba

Tomuto sportu se věnuje nejvíce našich členů a přitahuje další zájemce. Mohou trénovat každý týden v ústeckém tyflocentru. Během roku se střelci zúčastnili 10 kvalifikačních závodů. Dobře si vedla coby nováček Kamila Šamajová, ve dvojici pak s V. Krajíčkem. V květnu obsadila v Karlových Varech v pušce 4. místa v jednotlivcích i smíšených párech. Stejně dopadla v červnu v Praze; v pistoli to byla dokonce 3. místa. Dále si dobře ve střelbě z pistole vedli N. Barák v lednu v Ostravě a P. Vaculík v září v České Lípě - oba obsadili třetí místa. V listopadu pořádal náš klub 16. mistrovství ČR v pistoli a historicky první mistrovství ČR v pušce. Startovalo 30 střelců, z našich se kvalifikovali tři, ale ani jeden neuspěl. Akce se těšila velké podpoře města a pozornosti médií (regionální tisk a televize, Paralympijský magazín ČT). V celoročním Českomoravském poháru skončili mezi 52 muži Krajíček, Vaculík a Mach ve druhé desítce; mezi 39 ženami obsadila Šamajová 8. místo.

Dále uspořádal klub spolu s ústeckým tyflocentrem dva turnaje ve střelbě z pistole. Každého se zúčastnilo 10 zájemců o střelbu. V květnu mezi muži svedli boj o vítězství naši členové Krajíček, Mach a Vaculík; nejlepší ženou byla Z. Duchoňová z České Lípy, třetí skončila naše Šamajová. V prosinci opět nejvíce ze všech nastřílel V. Krajíček, mezi ženami se poprvé prosadila I. Šourková z Děčína.

Plavání

Miroslav Smrčka pod trenérským vedením Petra Budínského startoval v květnu v Brně na M-ČR v para plavání. Získal zlatou medaili na 100 m znak (zároveň splnil limit pro MS v Londýně a Letní paralympijské hry v Tokiu), dále bronzové medaile za 100 m prsa a 100 m motýlek. V červnu na SP v Berlíně splnil pět limitů pro start v Londýně; vybojoval stříbro na 100 m prsa a 50 m kraul, v osobním rekordu bronz na 100 m znak. V září na Mistrovství světa v Londýně se ani jednou neprobojoval do finále poté, co byl v bazénu zraněn jiným plavcem.

Lehká atletika

Vrhačské disciplíny za asistence mladých pomocníků trénují od jara do podzimu už jen V. Krajíček a O. Mach; jinak pravidelně posilují ve fitness centru v Lovosicích.

Turistika

V červenci se k pětašedesátinám předsedy klubu V. Krajíčka uskutečnil výlet podle Berounky ze Srbska do Berouna (14 účastníků), při němž se secvičoval s novým vodicím psem Cedrikem. Díky Zdeňkovi Šťastnému se v září uskutečnilo splutí Vltavy z Mlčechvost do Mělníka. Tradičně jsme uspořádali povánoční výlet ke krmelci pod Lovošem (19 účastníků).

Vladimír Krajíček, předseda

MO STP Lovosice na rok 2020 nabízí:

20. - 27. 6. Přehrada Pastviny
Pobyt v penzionu, ubytování, plná penze, doprava. 6 000,-

12. - 19. 9. Rokytnice nad Jizerou
Pobyt v hotelu, volný vstup do bazénu, ubytování, plná penze, doprava. 5 500,-

Srpen 2020 - Domažlice
Návštěva Chodských slavností, doprava, termín bude upřesněn. 400,-

Září 2020 - České Budějovice
Návštěva výstavy Země živitelka, doprava, termín bude upřesněn. 400,-

Zhodnocení sezony basketbalistů

Basketbalový klub Lovosice svojí členskou základnou nepatří zdaleka k těm největším, ale letošní sezóna 19/20 ukázala, že v dalších letech bude z čeho stavět. Každá kategorie oplývá mnoha šikovnými hráči, kteří pokud u basketbalu vydrží, jejich stopa nemusí skončit jen v mládežnickém poli.

Vše začíná přípravkou pro ty nejmenší. Děti se zde učily především základním pohybovým dovednostem, které jsou pro další sportovní vývoj nezbytné. Tréninky zpestřovaly soutěže pro jednotlivce, ale také pro družstva. Během roku jsme s otevřenou náručí přijali mezi sebe několik nových členů, kteří se ihned zapojili do tréninků, na které docházeli dvakrát týdně.

Kategorie U10 mohla svoje schopnosti prodat už i proti soupeřům z jiných měst. Jednou za měsíc se účastnila turnajů o třech družstvech z našeho kraje, které několikrát náš klub v hale U Přívozu pořádal. Dovednostní soutěže doplnilo i krátké utkání na snížené koše, aby se trefili i ti nejmenší. Trenéři hodnotí tento rok jako úspěšný a chválí všechny své svěřence za zodpovědný přístup a snahu.

Dorostenky U17 několikrát během sezóny pocítily sílu soupeřek v nadregionální lize a odvezly si pár ošklivých debaklů. S týmy ze spodní části tabulky hrály vyrovnané partie, ve kterých ale doplácely na malou šířku sestavy a slabou tréninkovou morálku. Ve vítězných zápasech družstvo ukázalo svůj charakter a dovednosti, jenže hráčky, které v půlce rozehraného ročníku ukončily své sportovní působení, úplně nepomohly bilanci 3 výher a 14 proher. V tomto věku už nelze brát basketbal jen jako volnočasovou aktivitu, ale sport, kterému je potřeba něco dát, aby přicházela vítězství, protože o něj tu jde.

Po několikaleté odmlce se obnovilo družstvo žen složené z vysloužilých dorostenek a mladých maminek, které se k basketbalu vrátily po dlouhé době. I zde se projevila tréninková účast a bez vítězství v neregistrované oblastní soutěži skončily na posledním místě, přestože několik zápasů bylo vyrovnaných do samotného závěru.

Klubová stálice v podobě týmu mužů si před začátkem sezóny vytyčila cíle, kterých nedosáhla. V důležitých momentech podával nedostatečné výkony, kvůli kterým bojoval v nadstavbové poslední skupině o nejlepší 13. místo. Zde si družstvo malinko zahojilo rány, protože před předčasným ukončením hájilo v této skupině první místo.

Nejúspěšnějším týmem našeho klubu byly minižačky U12. I přes zkrácený závěr sezóny mají být na co pyšné. Ve své kategorii totiž nenašly žádné přemožitelky. Družstvo vedou schopné hráčky, jejichž budoucnost je více než slibná. Celý tým se může chlubit svojí bojovností, soupeřkám neměl v plánu nic ulehčit, nevzdal souboj o žádný míč. Herně se zapojily i méně zkušené hráčky, které si ale vzaly dobrý příklad ze starších a úspěšně je doplnily. Bilance 22 výher bez porážky hovoří za vše. Pokud tato slibně se vyvíjející kategorie nezaspí na vavřínech a bude se basketbalu nadále věnovat ve stejném, nebo ještě větším nasazení, můžeme se v Lovosicích těšit na úspěšné mládežnické družstvo.

Aktuálně už se dá jen připravovat na další sezónu. Všichni se nemůžeme dočkat, až opět naběhneme na hřiště, až budeme soupeřit s ostatními týmy a hájit naši palubovku v hale U Přívozu. V létě čekají všechna družstva letní soustředění, která jsou nezbytná k další úspěšné sezóně.

Jiří Puchar ml., BK Lovosice

S Úsměvem ke sportu v zimě i v létě

Celý únor byl pro členky a členy spolku ve znamení štafety Přeplavme svůj La Manche, kterou vyhlásil letos již pošesté projekt SenSen (Senzační senioři). V 26 týmech z 20 měst soutěžilo celkem 1 420 plavců, zdolali 4 104 kilometrů a pomyslný kanál La Manche přeplavali rovnou 121krát. Společně se seniory letos plavala i jejich vnoučata. Ve výkonech účastníky podporovala patronka projektu, dálková a zimní plavkyně Lucie Leišová. Do akce se zapojil i spolek Úsměv=Zdraví Lovosice.

Zlato z plavecké štafety si už poněkolikáté odnesl Klub Aktiv z Českých Budějovic, 302 plavců společně uplavalo 1 706 kilometrů. Stříbrný skončil Klub seniorů z Rožnova pod Radhoštěm (739 km), bronz patří Klubu aktivních seniorů při DoRa Centru Plzeň (378 km). Uplavané kilometry se seniorským týmům započítávaly za měsíc únor.

„Jako každý rok jsme na čelním místě republikové tabulky. Přes to, že jsme poměrně malé město, vždy dosahujeme dobrého umístění. Letos k tomu přispěl ozdravný pobyt v Sezimově Ústí, kde jsme v hotelu měli bazén po celý den a opravdu si to užívali," pochvaluje si úspěch vedoucí spolku Libuše Žamberská. Lovosice obsadily celkově 6. místo. Plavců bylo 73 a uplavali 304,875 km. Nejlepší plavkyní byla Helena Skopcová s 25,650 km a nejlepším plavcem pan Procházka s 11,250 km. Průměr na osobu činil 4,176 km.

Nouzový stav skončil a po dvouměsíční pauze se shromažďování více osob pomalu uvolňuje. Je potřeba se opět vrátit ke cvičení, přednáškám, výletům, malování a v neposlední řadě si opět zopakujeme, jak se naučit správně chodit. „Přijďte i vy a vyzkoušejte si, jaký je rozdíl v chůzi, když si ji natrénujete. Budete sami překvapeni," slibuje Žamberská.

Pétanque bude možné hrát již od června a pak celé léto. Proběhne i závěrečný turnaj o ceny. Připravují se i další akce.

(hz)

• • • Křížovka Lovosického dneška • • •

Na přání čtenářů přinášíme do každého vydání nevýherní křížovku. Tajenku z tohoto vydání najdete tradičně v dalším čísle spolu s krátkým článkem k danému tématu.

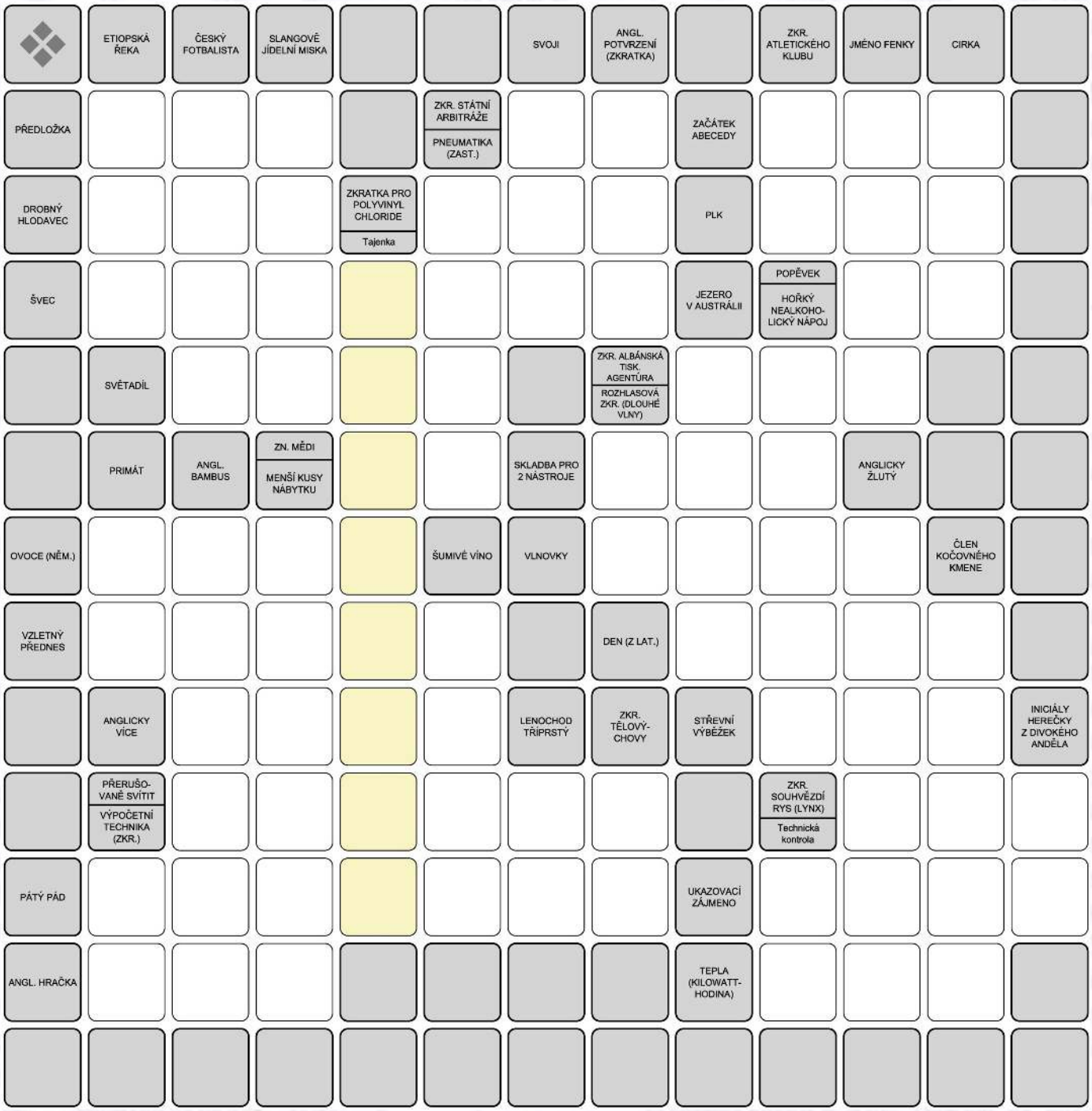

Ceník inzerce v Lovosickém dnešku

Celá strana: 7000 Kč, 1/2 strany: 3500 Kč
1/4 strany: 1750 Kč, 1/8 strany: 875 Kč

Lovosický dnešek vychází jednou měsíčně v nákladu 5000 výtisků a je distribuován zdarma do všech lovosických domácností a na radnice či infocentra v okolních obcích
E-mail: sefredaktor@kclovos.cz

Tajenka z květnového vydání: Keltské kmeny

Kmenů existuje mnoho. Pro nás je známý kmen Bójů – tento slavný kmen nebyl největším keltským kmenem, ale předpokládá se, že platili za udatné bojovníky, a proto se jejich jméno někdy překládá jako strašní. Jejich pravlast se rozkládala na území dnešní Francie a rovněž se usuzuje, že založili na severu Itálie město Bologna. Počátkem 2. století př. n. l. se Bójové po prohrách nad římskými legiemi uchýlili ze severu Itálie až do střední Evropy. Česká kotlina se stala jejich centrem a severní hranice jejich říše Boiohaemum – Země Bójů – probíhala právě přes území našeho regionu. Odtud latinský název Bohemia. Právě z nich máme dodnes stopy v naší DNA, které nám ovlivňují povahu tak podobnou třeba skotské nebo irské. Lovosice patřily ke keltským sídlištím s mimořádnou důležitostí už vzhledem ke strategické poloze dopravního centra. Na mapě osídlení umístěného v Keltském informačním centru na zámku Nižbor jsou stejně významné jako přístav Marseille. *(rys)*